

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
ОКРУЖНИ СУД У БЕОГРАДУ
ВЕЋЕ ЗА РАТНЕ ЗЛОЧИНЕ
Посл. бр. К.В. 02/2006

ТРАНСКРИПТ АУДИО ЗАПИСА

Са главног претреса од 01.10.2008. године

КОНСТАТУЈЕ СЕ да су приступили:

- **Заменик тужиоца за ратне злочине Миољуб Виторовић,**
- **Пуномоћници оштећених адв. Драгољуб Тодоровић и Наташа Кандић,**
- **Оптужени: Митровић Радослав, Репановић Радојко, Јовановић Ненад, Чукарић Слађан, Нишавић Милорад, Петковић Мирослав, Петковић Зоран, Папић Рамиз.**
- **Присутни су браниоци оптужених адвокати: Горан Петронијевић, Игор Исаиловић, Вељко Ђурђић, Владица Васиљковић, Татомир Лековић, Фолић Горан, Милан Бирман и Палибрк Драган.**
- **Сведок Слободан Андрејевић је присутан.**

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: За данас су позвана још два сведока Крстић Миле и Рахмани Ђезаир. Међутим, обавештена сам од Службе за помоћ и подршку сведоцима и оштећенима да:

Сведок Рахман Ђезаир је спречен да се одазове позиву које је предвиђено за данас, али да ће се одазвати позиву у неком другом термину.

Сведок Крстић Миле такође је спречен да приступи на данашњи главни претрес, али ће највероватније доћи сутра или прекосутра.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дакле, он нам је евидентан.

Хоћемо ли да одржимо главни претрес? Изволите?

АДВ. МИЛАН БИРМАН: Да вас не бих прекидао, у пола 12 ћу морати да напустим главни претрес, мењаће ме колега Фолић па сад вам саопштавам, а можда ћемо и завршити до тада, али.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Петковић Зоран да ли је сагласан? Сагласни сте, је ли тако?

Оптужени Јовановић Ненад, како се ви осећате? Ја сам добила извештај, ви сте прегледани од стране лекара неуропсихијатра.

Констатује се да је приспрео извештај ординирајућег лекара др Савић Горана, а везано за оптуженог Јовановић Ненада, у којем се наводи да је Јовановић Ненад дана 30.09.2008. године прегледан у амбуланти Окружног затвора од стране лекара специјалисте психијатра, да је прегледом лекара психијатра постављена дијагноза и ординирана терапија, дијагноза је да је ситуационо реаговање анксиозно субдепресивна слика с обзиром на актуелни психички статус пацијент је способан да расуђује и одлучује, односно способан је штитити своја права и да брине о својим интересима, тј. процесно је способан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Овај извештај нам је од 30.09.2008. године.

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Да се главни претрес одржи.

НАСТАВАК ДОКАЗНОГ ПОСТУПКА

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Да се у наставку доказног поступка саслуша сведок Слободан Андрејевић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хоћете позвати молим вас сведока.

Обзиром да данас имамо само једног сведока, договоримо се како ћемо даље радити, односно да ли имате неке доказне предлоге. Ја ћу вам изложити, ја као председник већа и ово веће које има још предлоге па да ето тако размислите о томе и да евентуално још и предложите.

Сведок СЛОБОДАН АНДРЕЈЕВИЋ

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добар дан господине Андрејевићу.
СВЕДОК СЛОБОДАН АНДРЕЈЕВИЋ: Добар дан.

ЛИЧНИ ПОДАЦИ СВЕДОКА СЛОБОДАНА АНДРЕЈЕВИЋА

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хоћете нам рећи када сте рођени?

СВЕДОК СЛОБОДАН АНДРЕЈЕВИЋ: 20.11.1952. године.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где сте рођени?

СВЕДОК СЛОБОДАН АНДРЕЈЕВИЋ: Дворане, Сува Река, Косово и Метохија, Србија.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ваше пребивалиште је где?

СВЕДОК СЛОБОДАН АНДРЕЈЕВИЋ: Сада сам у Смедереву живим, Филипа Вишњића 6/12.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта сте по занимању?

СВЕДОК СЛОБОДАН АНДРЕЈЕВИЋ: Лекар интерниста.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте позвани у својству сведока. Као сведок дужни сте да говорите истину. Давање лажног исказа је кривично дело.

СВЕДОК СЛОБОДАН АНДРЕЈЕВИЋ: Све ми је то познато.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте дужни да одговарате на питања уколико би одговорима себе или неког вашег блиског сродника изложили тешкој срамоти, знатној материјалној штети или пак кривичном гоњењу.

СВЕДОК СЛОБОДАН АНДРЕЈЕВИЋ: Јасно ми је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја бих вас замолила да прочитате текст заклетве који се налази испред вас.

СВЕДОК СЛОБОДАН АНДРЕЈЕВИЋ: Заклињем се да ћу о свему што пред судом будем питан говорити само истину и да ништа од онога што ми је познато нећу прећутати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, хвала.

Сведок упозорен, опоменут, заклет, па изјави:

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте ви некада били саслушани везано за овај догађај, тзв. догађај «Сува Река»?

СВЕДОК СЛОБОДАН АНДРЕЈЕВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте, први пут је ли тако?

СВЕДОК СЛОБОДАН АНДРЕЈЕВИЋ: Први пут.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Испричајте нам, интересује нас од објављивања бомбардовања, дакле, од 24. марта 1999. године где се ви налазите?

СВЕДОК СЛОБОДАН АНДРЕЈЕВИЋ: Од почетка бомбардовања био сам у Сувој Реци до 22, 23. маја када сам по наређењу управника пребачен у Мушотиште, Село Мушотиште, у амбуланти сам радио до 02. јуна, од 02. јуна до краја рата до 11. јуна био сам у Призрену, исто по наређењу био сам тамо као лекар у Дому здравља.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где сте ви живели?

СВЕДОК СЛОБОДАН АНДРЕЈЕВИЋ: Ја сам у Сувој Реци живео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У Сувој Реци?

СВЕДОК СЛОБОДАН АНДРЕЈЕВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли можете мало да нас оријентишете где би то било?

СВЕДОК СЛОБОДАН АНДРЕЈЕВИЋ: У центру Суве Реке, у згради «Кула», то је наспрам Дома здравља, највиша зграда у Сувој Реци, у самом центру, имао сам свој стан, ту сам живео са породицом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли можете мало да нам опишете марта месеца 1999. године каква ситуација је била у Сувој Реци?

СВЕДОК СЛОБОДАН АНДРЕЈЕВИЋ: Како да вам кажем, лоша ситуација сигурно, напета, изузетно напета ситуација, страх, неизвесност, значи и код Срба и код Албанаца то је било присутно, свакодневни инциденти, свакодневна убијања, пуцања на полицију, на војску, на цивиле, убиства, киднаповања цивила, свега тога је било, хаос један општи је био тамо, да човек не пожели да тамо буде, али кад се нађе ту, ту је, нема куд мора, нема се куд више.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли вам је остало у сећању, дакле од објављивања бомбардовања од 24. марта да ли је било неких већих инцидената у Сувој Реци? Дакле, да ли је било неког пуцања, да ли сте нешто регистровали?

СВЕДОК СЛОБОДАН АНДРЕЈЕВИЋ: Пуцања је било нон стоп.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Говоримо само за град Суву Реку?

СВЕДОК СЛОБОДАН АНДРЕЈЕВИЋ: Град Сува Река, околина Суве Реке нон стоп је било пуцања, није било ни дана, можда да не кажем баш и часа а да се нису чули пуцњи, пуцало се нон стоп.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А у самој Сувој Реци?

СВЕДОК СЛОБОДАН АНДРЕЈЕВИЋ: У самом градићу, у центру где сам ја био у Дому здравља, ту није било, бар се не сећам неког инцидента.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли се сећате да ли је било неких жртава тих првих дана од објављивања бомбардовања?

СВЕДОК СЛОБОДАН АНДРЕЈЕВИЋ: Видите, ја сам био у Дому здравља и Дом здравља је од моје зграде само 50-ак метара. Колико се ја сећам ниједна жртва није донета ако од бомбардовања 24-ог, једино 22-ог кад је убијен онај Лазић, он је донет у Дом здравља, других жртава се не сећам да је неко донео био, мислим нека жртва донета у Дом здравља.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Богдан Лазић? Само се њега сећате?

СВЕДОК СЛОБОДАН АНДРЕЈЕВИЋ: Само се њега сећам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли радили ви сво време?

СВЕДОК СЛОБОДАН АНДРЕЈЕВИЋ: Па углавном сам радио стално. Ако нисам био у стану ту сам био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми колико би отприлике био ваш стан и Дом здравља удаљено од Занатског центра?

СВЕДОК СЛОБОДАН АНДРЕЈЕВИЋ: Па можда има, нек буде 1 км можда ваздушне линије, ја мислим да толико има, можда мало више.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте запазили, нисте чули да је баш у самом центру била нека акција па се пуцало, да су биле неке детонације, од тога ништа нисте чули?

СВЕДОК СЛОБОДАН АНДРЕЈЕВИЋ: Детонација је било кажем од почетка, од првих дана се пуцало, шта се пуцало, где горе, да ли је то неко нападао војску и полицију, шта је било, пуцало се где, шта, нисам био на лицу места тако да ништа не могу рећи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Имамо извештај о проналаску леша Министарства унутрашњих послова, Секретаријата у Призрену од 30. марта 1999. године и овде стоји у овом извештају да по наредби истражног судије Окружног суда у Призрену спољашњи преглед леша да је извршио лекар др Слободан Андрејевић из Дома здравља у Сувој Реци.

СВЕДОК СЛОБОДАН АНДРЕЈЕВИЋ: На које лешеве мислите јер сам у току рата много?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Било је више лешева.

СВЕДОК СЛОБОДАН АНДРЕЈЕВИЋ: Не више него и војника и полицајаца.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само у том, зато сам вас питала почетком, од објављивања бомбардовања тих дана да ли сте ви имали неке лешеве, прилике да видите, да вршите спољашњи преглед?

СВЕДОК СЛОБОДАН АНДРЕЈЕВИЋ: Да ли мислите на ове што је у прошлом овом саслушању говорио Витошевић онај, на те лешеве мислите?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја сам вас питала уопште да ли ви знате за неке лешеве почетком бомбардовања, али сад пошто ме питате за ово јесте, на те лешеве мислим?

СВЕДОК СЛОБОДАН АНДРЕЈЕВИЋ: На те лешеве ако мислите био сам, прегледао сам те лешеве.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Опишите нам како је дошло до тога? Ко вас обавештава? Да ли ви излазите на терен или вам доносе?

СВЕДОК СЛОБОДАН АНДРЕЈЕВИЋ: Ја сам радио у Дому здравља, дошли су по мене блиндираним џипом, рекли су ми да су нађени неки лешеве, да је горе судија, да треба да дођем да их прегледам. Отишао сам на лице места и тамо сам иза једне куће видео, иза једне куће су била четири леша, колико се сећам. Дакле, ја сам њему издиктирао све у перо, што би се рекло и потписао сам записник. Ако то стоји тај записник ја стојим иза тог записника у потпуности јер сам полако диктирао, сваки леш је описан оно што се могло описати, они су фотографисани и на крају потписао сам записник. Сад детаља се не сећам али знам да су лешеве били углавном угљенисани. Једна, сад ако нешто, ако желите ја могу нешто да говорим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Све испричајте што вам је познато везано за то?

СВЕДОК СЛОБОДАН АНДРЕЈЕВИЋ: Али ако нешто се не слаже у односу на овај исказ и оно што стоји у том записнику онда дајем предност записнику. Значи, тачно је оно што је на, јер сећања су доста избледела од 10 година, знам за један леш је, угљенисани су били, рекао сам вам, један леш је мислим да је био женски, мислим да је био женски, да је остала једна нога која није изгорела по облику, по длацицама, по мишићима рекао бих да је то леш женски, значи мало шира карлица и тако, била је мало згрчена, мислим да је била флектирана нога, значи савијена у куку и у колену, горњи део тела је изгорео, ови други су били угљенисани тако да се не сећам баш неких детаља али чини ми се на

оним деловима тела, значи који су били на коштаним деловима који нису изгорели, да нисам видео трагове од ватреног оружја што не значи да ли јесу или нису убијени пре тога или су живи изгорели, то не бих могао да тврдим зато што човек може умрети и ако је погођен у меком делу или искрварио у току, тако да не могу са сигурношћу да кажем да су прво били убијени па су онда изгорели.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Или да су прво изгорели па убијени и то ништа не можете?

СВЕДОК СЛОБОДАН АНДРЕЈЕВИЋ: То је нелогично да изгоре па да буду убијени.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мислим да су запаљени били?

СВЕДОК СЛОБОДАН АНДРЕЈЕВИЋ: Моја претпоставка, ја говорим као лекар, не бих желео да имам ништа на савести, моја претпоставка да они нису могли да изађу јер у неком подруму су били, а колико се сећам те куће ту је била и продавница неких ауто делова уља и тако те ствари, могуће ако је та кућа у току борбе погођена или шта је све било, то ја не знам, они нису могли да изађу па су вероватно изгорели, вероватно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сам вас разумела ви те лешеве налазите у подруму?

СВЕДОК СЛОБОДАН АНДРЕЈЕВИЋ: Не, не, они су њих изнели из подрума поред куће, тако да да ли јесу, ја претпостављам, верујем да су ти лешеве ексхумирани и да су обдуцирани и да се може и неколико месеци после смрти да се докаже да ли су они били живи у моменту смрти, у моменту кад су изгорели или су претходно били убијени на основу одређивања угљен монооксида у крви, то може више месеци уназад да се, рецимо из те жене, из тог екстремитета може да се узме крв из ткива и да се докаже да ли је било угљен монооксида, јер мртав ако је био организам, односно тај ако је био, односно та особа ако је била мртва, она није могла да удише тај угљен монооксид и неће се наћи угљен монооксид. Према томе, значи она је била мртва пре него што је изгорела. Али, кажем вам да нисам сигуран тако да то не бих могао на лицу места ја то да установим. Једино што могу да вам кажем а то је да нисам видео трагове метака на тим, чак чини ми се да су лобање свима биле, од сва она четири леша, била читаве природе. Ако имате, ја сам кажем вам, сваки леш је био прописно обележен, фотографисан и ја сам поред сваког леша пришао и описао оно што сам видео, тако још једном повлачим ако случајно нешто се не слаже у односу на онај записник тачно је оно што је у том записнику, ја сам њему диктирао у перо том

истражном судији, кога не познајем нити овог Витошевића уопште нисам препознао, чак смо седели више сати ту, нисам ни знао да смо били на истом месту у исто време.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А реците ми ви памтите да су била четири леша, је ли тако?

СВЕДОК СЛОБОДАН АНДРЕЈЕВИЋ: Чини ми се, ја мислим да су четири, три сигурно, а ја мислим четири да су била.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад сте дошли до те куће, не можете да лоцирате где би то било, на ком делу пута, да ли се сећате тога?

СВЕДОК СЛОБОДАН АНДРЕЈЕВИЋ: Кућу?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да?

СВЕДОК СЛОБОДАН АНДРЕЈЕВИЋ: Како да не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чија је то кућа, да ли знате?

СВЕДОК СЛОБОДАН АНДРЕЈЕВИЋ: То не знам. Знам да је раније сам ту пролазио, некада сам ишао у кућне посете и овако знао сам ту кућу, мислим онако успут сам пролазио поред те куће.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте тог дана када кажете да је дошао, да су дошли са блиндираним ципом по вас, да ли сте тог дана још негде били, негде на лице места или сте само били код те куће да ли се сећате?

СВЕДОК СЛОБОДАН АНДРЕЈЕВИЋ: Не сећам се. Ако имате подсетите ме, ја ћу испричати све, ако имате неке информације јер стварно толико сам тога видео и чуо и прегледао и мртвих да тешко могу да се сетим сад. Ако имате, кажем вам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја ћу вас вратити поново, кад сте рекли да је дошао блиндирани цип, блиндирани цип долази до Дома здравља?

СВЕДОК СЛОБОДАН АНДРЕЈЕВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли можете мало да опишете тај блиндирани цип и ко је то дошао по вас?

СВЕДОК СЛОБОДАН АНДРЕЈЕВИЋ: То је УАЗ, тако се ваљда зове тај блиндирани цип, дошли су полицајци, ја никада никог не питам за име ни за презиме нити и кажем вам горе је било полицајаца око мене. Дошао сам и то треба рећи да је тај преглед обављен у крајње ризичној ситуацији када се пуцало, претпостављам да су из ОВК били можда једно 500 метара, 400, 500 метара на брдима, авиони НАТО су нон стоп бомбардовали Призрен и околину, они су сигурно нас видели као на длану, разумете и видели тај цип, сваког тренутка смо очекивали да нас неко не погоди, тако да у таквим условима је то рађено, тај преглед тих лешева.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли ви познавали било ког од полицајаца ко је дошао по вас?

СВЕДОК СЛОБОДАН АНДРЕЈЕВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Никога?

СВЕДОК СЛОБОДАН АНДРЕЈЕВИЋ: Никог. Ако је неко, нема шта ту никога да кријем, ако неког знате или пише ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, ја вас само питам да ли сте било кога познавали од полицајаца тад кад су дошли по вас?

СВЕДОК СЛОБОДАН АНДРЕЈЕВИЋ: Да вам кажем, по мене су долазили и када је неко рањен и кад је повређен, оно све дођу, узму, видим униформу, видим, нема ту да се припрема.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли можете да се присетите у којој униформи су били ти полицајци који су долазили, можете ли?

СВЕДОК СЛОБОДАН АНДРЕЈЕВИЋ: Како у коју?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У којој униформи су били?

СВЕДОК СЛОБОДАН АНДРЕЈЕВИЋ: Па ону полиција коју носи, знам да војска није, зелена она униформа полицијска униформа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Која би то била униформа, које боје?

СВЕДОК СЛОБОДАН АНДРЕЈЕВИЋ: Плава, маскирне те плаве, полиција што пише.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је било још возила тада присутног када је дошао тај блиндирани цип, да ли је још било ту возила око куће када сте дошли да ли сте имали прилике да видите?

СВЕДОК СЛОБОДАН АНДРЕЈЕВИЋ: Ту око мене је било полиције, било је и у цивилу. Да ли су то били можда и неки знатижељни, да ли је неко био, онда ко би још могао ту ја не знам. Лично кажем вам нисам, ни судију не знам коме сам то диктирао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ви сте затекли судију?

СВЕДОК СЛОБОДАН АНДРЕЈЕВИЋ: Јесте, затекао сам ту на лицу места.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли се сећате како се зове?

СВЕДОК СЛОБОДАН АНДРЕЈЕВИЋ: Не, нити њега нити знам лик његов, нити кажем вам овог Витошевића кога сам видео прошли пут, нисам ни знао да смо били заједно на истом месту у исто време, на истом задатку.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И он је био присутан?

СВЕДОК СЛОБОДАН АНДРЕЈЕВИЋ: Па ево, тако сам то прочитао кући кад сам отишао прочитао сам на интернету да је сведочио тај Витошевић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, да ли су ти лешеви, та четири леша која ви памтите да су били неки угљенисани, да ли је то уопште дотерано до Дома здравља, да ли су били дотерани ти лешеви?

СВЕДОК СЛОБОДАН АНДРЕЈЕВИЋ: Ја мислим да нису, ја се не сећам да су били, у мојој смени, кад сам ја био сигурно нису донети.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питам вас зато што овде стоји у овом извештају који је потписао начелник потпуковник Милан Петровић, стоји у извештају да је спољашни преглед леша извршен у Дому здравља у Сувој Реци од стране Андрејевић Слободана доктора?

СВЕДОК СЛОБОДАН АНДРЕЈЕВИЋ: Не, није, није, то је на лицу места горе сигурно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На лицу места?

СВЕДОК СЛОБОДАН АНДРЕЈЕВИЋ: У то сам сигуран можда је друге лешеве сам описао у Дому здравља, али то су полицајци и војници, односно само полицајци и један цивил.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Друго у овом извештају се не спомиње да је био присутан истражни судија, само стоји «на основу усмене наредбе истражног судије Округног суда у Призрену Скендери Југослава»?

СВЕДОК СЛОБОДАН АНДРЕЈЕВИЋ: Да вам кажем да ли је то био судија или ко је био, ја сам му диктирао у перо, леш број 1 то, то, то, шта сам видео и потписао сам се у његову свеску.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дакле ви сте се потписали.

СВЕДОК СЛОБОДАН АНДРЕЈЕВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте тај извештај опис тих лешева.

СВЕДОК СЛОБОДАН АНДРЕЈЕВИЋ: У његову свеску.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Који сте дали ви сте потписали?

СВЕДОК СЛОБОДАН АНДРЕЈЕВИЋ: Да, потписао сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел имате ви нешто од те документације?

СВЕДОК СЛОБОДАН АНДРЕЈЕВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ми немамо тај извештај који је потписан од стране вас?

СВЕДОК СЛОБОДАН АНДРЕЈЕВИЋ: Не, не, ја сам њему у свеску то диктирао и на крају сам, он каже потпиши се и потписао сам своје име и презиме.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Том за кога мислите да је судија?

СВЕДОК СЛОБОДАН АНДРЕЈЕВИЋ: Да, вероватно је судија, зашто би неко други долазио у тим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Реците ми, доктора Агрона Беришу јел познајете?

СВЕДОК СЛОБОДАН АНДРЕЈЕВИЋ: Да, знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел он радио у то време?

СВЕДОК СЛОБОДАН АНДРЕЈЕВИЋ: Па једно време је радио као код нас, па онда је радио чини ми се у Бањи, не знам, углавном знам га, познајем га. Знам да је добио специјализацију из.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, јесте ли га виђали тих дана од објављивања бомбардовања, јел долазио у Дом здравља, јел радио?

СВЕДОК СЛОБОДАН АНДРЕЈЕВИЋ: Можда, после објављивања не верујем нешто да је долазио, не могу са сигурношћу да се сетим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А доктор Бобан Вуксановић?

СВЕДОК СЛОБОДАН АНДРЕЈЕВИЋ: Бобана Вуксановића знам, он је био управник Дома здравља, све до погибије 17.априла, био је управник Дома здравља.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је он у то време био, јел имао неки ратни распоред, јел нешто знате о њему?

СВЕДОК СЛОБОДАН АНДРЕЈЕВИЋ: Знам да је био нешто за позадинско снабдевање, знам да није радио као лекар уопште скоро, једино ако, да је нон стоп био ангажован око снабдевања храном, не знам шта је све радио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није вам познато чиме се бавио у то радно време?

СВЕДОК СЛОБОДАН АНДРЕЈЕВИЋ: Знам да је био ангажован, ваљда је био командант за позадинско снабдевање, за храну, за, шта ти ја знам тамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја ћу вас замолити да погледате једно име, немојте говорити наглас његово име и презиме, јер је заштићен сведок, само под псеудонимом, дакле интересује нас сведок «А», може и фотографија?

СВЕДОК СЛОБОДАН АНДРЕЈЕВИЋ: Да, знам га, знам, познајем га.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел познајете? Како га познајете?

СВЕДОК СЛОБОДАН АНДРЕЈЕВИЋ: Познајем га, познајем и његову целу породицу, то је мој пацијент био од малена, као дете ја сам, порастао тако да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Зато вас и питам, да ли се он лечио код вас, да ли имате неко сазнање? Везано за њега, здравствено стање?

СВЕДОК СЛОБОДАН АНДРЕЈЕВИЋ: Лечио се од обичних болести, прехладе, тако, не бих могао сад да се сећам детаља али неко озбиљно обољење није имао. Шта више мислим да је био доста здрав, долазио је кажем за баналне инфекције тако прехладу и те ствари.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли тих дана од објављивања бомбардовања, тих дана почетком, да ли се сећате да ли га је неко доводио, да ли је долазио у Дом здравља или га је неко доводио или долазио сам, било чега да се сећате, значи до почетка бомбардовања?

СВЕДОК СЛОБОДАН АНДРЕЈЕВИЋ: Не сећам се сигурно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не сећате се?

СВЕДОК СЛОБОДАН АНДРЕЈЕВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пошто кажете знате га добро и њега и његову породицу, јел можете нешто ближе да нам кажете о њему?

СВЕДОК СЛОБОДАН АНДРЕЈЕВИЋ: Ништа не бих могао ближе да кажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ништа што би Вам онако запало у очи да се понашао некако другачије, неуобичајено и тако?

СВЕДОК СЛОБОДАН АНДРЕЈЕВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не?

СВЕДОК СЛОБОДАН АНДРЕЈЕВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тада када сте ви вршили преглед ових лешева, хоћете рећи само, да ли сте ви видели јел ту била увиђајна екипа тог дана?

СВЕДОК СЛОБОДАН АНДРЕЈЕВИЋ: Не знам на коју.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је вршен увиђај, да ли је било снимање лешева, тад, тог дана када сте ви били, да ли је било вршено снимање, скицирање, да ли је неко?

СВЕДОК СЛОБОДАН АНДРЕЈЕВИЋ: Па јесте, тај је снимао, тај Витошевић, ја знам да је био неко, али вероватно је то тај снимао те лешеве.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Витошевић Небојша?

СВЕДОК СЛОБОДАН АНДРЕЈЕВИЋ: Вероватно, кажем вам, али сам на интернету прочитао о њему тек кад сам дошао кући сазнао сам да је то тај, да је био на исто место.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А јел познајете Јовановић Тодора?

СВЕДОК СЛОБОДАН АНДРЕЈЕВИЋ: Тодора Јовановића знам за друге, можда је и он био ту, могуће да је и он радио нешто.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел стоји овде у извештају да је био присутан и он, ја вас питам да ли сте имали прилике да га видите па да вас потсетим у том смислу?

СВЕДОК СЛОБОДАН АНДРЕЈЕВИЋ: Њега познајем али нешто не сећам баш да је он, иначе не бих имао зашто да кажем да не. Можда је и он то радио али кажем вам, ја сам на интернету прочитао да је тај Витошевић снимао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, ви од када сте у Сувој Реци?

СВЕДОК СЛОБОДАН АНДРЕЈЕВИЋ: Ја сам, рођен сам ту у Сувој Реци.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ту сте рођени, ту сте живели?

СВЕДОК СЛОБОДАН АНДРЕЈЕВИЋ: Да, а живео сам, у Сувој Реци радим од 15.септембра 1978.године, као лекар у Дому здравља.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, то могу онда да закључим да ви доста људи познајете?

СВЕДОК СЛОБОДАН АНДРЕЈЕВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли познајете Репановић Радојка?

СВЕДОК СЛОБОДАН АНДРЕЈЕВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је он био у то време?

СВЕДОК СЛОБОДАН АНДРЕЈЕВИЋ: Мислим командир станице милиције да је био, тако нешто.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте имали прилике да га видите тог дана када сте и ви били на терену, када сте вршили тај преглед?

СВЕДОК СЛОБОДАН АНДРЕЈЕВИЋ: Не сећам се да сам га видео уопште.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате ко је Јовановић Ненад?

СВЕДОК СЛОБОДАН АНДРЕЈЕВИЋ: И њега знам добро.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте њега можда видели тог дана?

СВЕДОК СЛОБОДАН АНДРЕЈЕВИЋ: Можда јесам, али не сећам се, кажем то је девет година прошло.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја ћу вам цитирати имена, то су овде оптужени па евентуално ради подсећања ако је неко можда од тих полицајаца које ви познајете, ако је евентуално неко дошао по вас, па можда вам се освежи на неки начин памћење, да се сетите нечега. Чукарић Слађан?

СВЕДОК СЛОБОДАН АНДРЕЈЕВИЋ: Њега не бих могло да се сетим, можда из виђења ако је дуже времена радио у Сувој Реци, можда из

виђења га знам, а ову претходну двојицу знам их, породице им знам, тако да за њих није проблем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нишавић Милорада?

СВЕДОК СЛОБОДАН АНДРЕЈЕВИЋ: Знам њега добро.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је он био тог дана присутан?

СВЕДОК СЛОБОДАН АНДРЕЈЕВИЋ: А то не бих могао да вам кажем сигурно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте га видели наравно?

СВЕДОК СЛОБОДАН АНДРЕЈЕВИЋ: Оу, много тражите, извините судија, али тачно девет ипо, девет година је скоро прошло од тога да бих сад памтио то, да ми је само тога.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, је можете да га опишете у то време, дакле у то време како је Нишавић Милорад изгледао?

СВЕДОК СЛОБОДАН АНДРЕЈЕВИЋ: Мало пре, јуче, прошли пут сам га видео, нешто мршавији иначе, онако увек је био пунији, и он је долазио код мене, био је мој пацијент, имао је и те тегобе око срца, нешто је, снимао сам му срце и тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па опишите га како је изгледао?

СВЕДОК СЛОБОДАН АНДРЕЈЕВИЋ: Мали пуначак, што би рекли ми лекари пикничка конституција. Значи мали, здебаст, пун.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел има нешто карактеристично, јел носио браду, бркове?

СВЕДОК СЛОБОДАН АНДРЕЈЕВИЋ: Бркове је ја мислим увек носио, чини ми се да носи бркове.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дакле, од 24.марта '99., да ли сте га виђали, да ли је био у цивилу, да ли је био у униформи?

СВЕДОК СЛОБОДАН АНДРЕЈЕВИЋ: Сигурно сам га виђао, али сад ко би се сетио да ли је у цивилу да ли у униформи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не можете да се сетите?

СВЕДОК СЛОБОДАН АНДРЕЈЕВИЋ: Не знам, знам да је био да је у ДБ-у радио, долазио је, пре рата је долазио и кад је био рањен долазио је код мене и превијање доле, ја сам присуствовао и тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел ви знате где је мотел «Бос»?

СВЕДОК СЛОБОДАН АНДРЕЈЕВИЋ: Сервис онај?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хотел «Бос»?

СВЕДОК СЛОБОДАН АНДРЕЈЕВИЋ: Знам у Широко, јесте, знам, пролазио сам ту безброј пута.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је ту било?

СВЕДОК СЛОБОДАН АНДРЕЈЕВИЋ: Знам да су правила, да није никад ни прорадио, једино су ови посматрачи из ОЕБС-а боравили једно време ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли их виђали ту?

СВЕДОК СЛОБОДАН АНДРЕЈЕВИЋ: Које ове посматраче?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Возила њихова и ту испред хотела?

СВЕДОК СЛОБОДАН АНДРЕЈЕВИЋ: Чуо сам да су ту и можда сам их виђао, али, сретао сам их, њих је било на сваком кораку такође.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А откуд знате баш да су у «Босу» били?

СВЕДОК СЛОБОДАН АНДРЕЈЕВИЋ: Виђао сам их и ту и возила иза «Бос», поред «Боса» ту иза хотела су долазили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате ко су Петковић Мирослав и Петковић Зоран?

СВЕДОК СЛОБОДАН АНДРЕЈЕВИЋ: Знам, два брата, познајем их добро, познајем и њих и њихову породицу знам, њихову мајку, оца сам им познавао, тако да их знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Том приликом да ли сте неког од њих видели ту код?

СВЕДОК СЛОБОДАН АНДРЕЈЕВИЋ: Не, не сећам се да сам видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте видели овог сведока што сам вам показала, сведока А, да ли сте њега видели?

СВЕДОК СЛОБОДАН АНДРЕЈЕВИЋ: Не, не сећам се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не сећате се никога од њих?

СВЕДОК СЛОБОДАН АНДРЕЈЕВИЋ: Баш никога.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Папић Рамиза да ли се сећате?

СВЕДОК СЛОБОДАН АНДРЕЈЕВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате у ствари?

СВЕДОК СЛОБОДАН АНДРЕЈЕВИЋ: Да вам кажем Папић Рамиза знам, мали је растом, њега знам, а не сећам се да сам га видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не сећате се?

СВЕДОК СЛОБОДАН АНДРЕЈЕВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците, да ли сте чули ко је то Митровић Радослав?

СВЕДОК СЛОБОДАН АНДРЕЈЕВИЋ: Не, никад нисам чуо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте чули за «Чегар 1»?

СВЕДОК СЛОБОДАН АНДРЕЈЕВИЋ: «Чегар 1», можда сам чуо преко радио везе «Чегар» или нешто тако, неки пут кад се чује, кад су ту долазили рањени и тако кад су доводили, иначе не знам. Њега сигурно

не знам, можда је, он је ту присутан па ако је некад био као пацијент код мене можда, али ко би га запамтио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е сад, реците ми, ви кажете имали сте радио везу?

СВЕДОК СЛОБОДАН АНДРЕЈЕВИЋ: Не, нисам рекао то. Рекао сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А како онда преко радио?

СВЕДОК СЛОБОДАН АНДРЕЈЕВИЋ: Кад су долазили, кад су доводили рањене, па се чује кад се комуницира.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А тако?

СВЕДОК СЛОБОДАН АНДРЕЈЕВИЋ: Да, то сам рекао, кад су комуницирали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи тако сте чули преко радио везе?

СВЕДОК СЛОБОДАН АНДРЕЈЕВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте мене прекидати имате времена, ја док постављам питања немојте ме прекидати.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Судија, бранилац оптуженог.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не можете, нисам вам дала реч, седите. Кад завршим.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Имам примедбу на ово што сте рекли.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Можете примедбу, али зна се кад, по ЗКП-у зна се када сте примедбе стављају.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Добро.

СВЕДОК СЛОБОДАН АНДРЕЈЕВИЋ: И то што кажете «Чегар 1», и то, никад нисам, «Чегар» чуо сам, али баш 1, 2, и које бројке, ко би их запамтио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питам вас, било је овде одређених сведока и један од окривљених и Петковић Мирослав, говорио је о томе да је било јако много пуцања ту у Сувој Реци, иза кућа, да се пуцало, неки су чак говорили да су чули да је у, ту у оквиру занатског центра да је била таква страховита пуцњава, да су се чуле детонације, па зато питам, јел могуће да ви то ништа не чујете, ту сте?

СВЕДОК СЛОБОДАН АНДРЕЈЕВИЋ: Не, нисам реко да нисам чуо, много штошта сам чуо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тог дана, тих дана од почетка бомбардовања, то сам вас питала?

СВЕДОК СЛОБОДАН АНДРЕЈЕВИЋ: Ја сам вам рекао, од првог дана бомбардовања, чак и пре бомбардовања се чула пуцњава и нон стоп се пуцало у Сувој Реци, нон стоп. Ко је где шта пуцао ја не знам, нисам

истраживао, нисам ништа, нити ме па толико. Интересовало ме је наравно из својих безбедносних разлога иначе баш и због тога што се пуцало настојао сам што мање да се крећем од Дома здравља до, једино кад сам морао да одем да преузmem неког рањеника и тако, или кад сам морао да идем за Мушотиште па сам морао да идем горе за Призрен и тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте тих првих дана имали неке рањене полицајце, тих првих дана од бомбардовања 24., да ли сте имали неке рањене или настрадале?

СВЕДОК СЛОБОДАН АНДРЕЈЕВИЋ: Кад би се сетио, знам да је био рањен.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Знате зашто вам стално потенцирам од 24., да вам то буде неки оријентир, разумете, да се присетите ако можете, значи тих првих дана, бомбардовање креће, сигурно да постоји, да је мобилно стање, јел тако, сви сте у приправности? Да ли је тих првих дана било неких рањених полицајаца или погинулих, да сте чули?

СВЕДОК СЛОБОДАН АНДРЕЈЕВИЋ: Не бих могао да се сетим, ако имате неки доказ ту, мислим ако имате.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, ја само што се ви сећате?

СВЕДОК СЛОБОДАН АНДРЕЈЕВИЋ: Не сећам се, не могу да се сетим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не сећате се да је било ко био рањен и да је доведен у Дом здравља?

СВЕДОК СЛОБОДАН АНДРЕЈЕВИЋ: Сад не бих могао да се сетим, знам да је долазило, али кад је ко долазио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел било полиције у Дому здравља, не само у том смислу што би вам пријавили или водили вас као што сте ово рекли да су долазили блиндираним ципом, него да ли је било уопште полиције у Дому здравља, да ли је била стационирана полиција?

СВЕДОК СЛОБОДАН АНДРЕЈЕВИЋ: Они су долазили, сад шта су радили, ја сам радио са ове стране Дома здравља на интернистичку службу горе, никога нисам контролисао да би могао да кажем шта ви радите или, то би било и неумесно да их питам шта ћете овде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али јесте ли виђали полицију у Дому здравља? Зато што овде имамо исказе да су они били измештени ту?

СВЕДОК СЛОБОДАН АНДРЕЈЕВИЋ: Ја никога нисам видео конкретно да кажем овај је долазио и био, седео нон стоп ту, ја сам скоро нон стоп био или у Дому здравља или у склоништу доле у суседној згради и тако. То не бих могао да вам кажем да ли су они долазили да би били ту, да се

крију или нешто, него су за своје потребе или шта су радили, ја никоме нисам ни постављао питање шта раде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Питања? Изволите тужиоче.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добар дан. Колико спратова има та зграда у којој ви живите, у којој сте живели у Сувој Реци?

СВЕДОК СЛОБОДАН АНДРЕЈЕВИЋ: Има, ја сам био на, пети, шести, ја мислим седам спратова, шест, седам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А ви сте живели?

СВЕДОК СЛОБОДАН АНДРЕЈЕВИЋ: На четвртом спрату.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: На четвртом.

СВЕДОК СЛОБОДАН АНДРЕЈЕВИЋ: Шест спратова је имала.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А где гледа ваш стан?

СВЕДОК СЛОБОДАН АНДРЕЈЕВИЋ: Мој стан гледа на северни део Суве Реке.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Помозите, у односу на, рецимо на полицијску станицу?

СВЕДОК СЛОБОДАН АНДРЕЈЕВИЋ: Па полицијска станица је далеко горе тако да се из мог стана не види.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ако ви гледате на север, где је та полицијска станица, исток, запад?

СВЕДОК СЛОБОДАН АНДРЕЈЕВИЋ: Па исток скоро, може баш да не буде исток, северо-исток ето, тако негде му дође.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јел се одатле види пут за Рештане, почетак тог пута са прозора вашег стана?

СВЕДОК СЛОБОДАН АНДРЕЈЕВИЋ: Не, почетак се не види, то је далеко, то је брдо горе, почетак пута, овамо један део пута се види са мог стана, тамо више према гробљу, тамо се види.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ово је питање да ли се са ваше, да ли сте видели ви из вашег стана да су неке куће упаљене почетком бомбардовања?

СВЕДОК СЛОБОДАН АНДРЕЈЕВИЋ: Горело је, шта је горело то, водиле су се борбе околу, било је и дима и ватре, где је било, шта.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Питам вас за куће у Сувој Реци?

СВЕДОК СЛОБОДАН АНДРЕЈЕВИЋ: Сигурно је било, шта је, како је паљено, шта је, да ли је пуцао неко, ко ли је, шта, то не би улазио, то не знам.

СВЕДОК СЛОБОДАН АНДРЕЈЕВИЋ: Па кажете било је стално пуцања у Сувој Реци из почетка?

СВЕДОК СЛОБОДАН АНДРЕЈЕВИЋ: Да, од почетка рата, и пре почетка и у тој години.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па вас је питао суд, јел то било у Сувој Реци или ван Суве Реке?

СВЕДОК СЛОБОДАН АНДРЕЈЕВИЋ: Е то ја нисам ишо да истражујем.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Не, али по звуку? Није исто.

СВЕДОК СЛОБОДАН АНДРЕЈЕВИЋ: По звуку, и ту нисам неки стручњак да ја то оценим, знам да сам чуо.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па добро, знате, не морате бити стручњак да чујете нешто јаче и нешто слабије.

СВЕДОК СЛОБОДАН АНДРЕЈЕВИЋ: Сигурно није ту близу баш поред моје, то би се чуло да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Е па, ово што нас интересује оно што је било близу, ето, да ли сте то нешто чули што је било близу?

СВЕДОК СЛОБОДАН АНДРЕЈЕВИЋ: Ту око моје зграде нешто нисам чуо, у Дому здравља, око Дома здравља, ту се није пуцало.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Кад сте дошли до ових тела, да ли сте питали, да ли су вам рекли, или, како су страдали ти људи?

СВЕДОК СЛОБОДАН АНДРЕЈЕВИЋ: Молим?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Како су страдали ти људи?

СВЕДОК СЛОБОДАН АНДРЕЈЕВИЋ: Нађени су само и мене су позвали да утврдим смрт, да опишем лешеве.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Помињали сте подрум, па вас ја зато питам?

СВЕДОК СЛОБОДАН АНДРЕЈЕВИЋ: То је вероватно зато што је иза, то је иза те зграде ту је био подрум, ту се видело да су из тог подрума сигурно извучени на, био је тај на горе.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јел то ваша претпоставка или вам је то неко саопштио од присутних?

СВЕДОК СЛОБОДАН АНДРЕЈЕВИЋ: Како, да?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да су они били у подруму?

СВЕДОК СЛОБОДАН АНДРЕЈЕВИЋ: Не, ја, моја претпоставка, јер одмах, зашто би их неко носио онакве какви су били негде даље, кад види се ту да је дима било да је горело са задње стране куће, иза куће.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јел било неких греда, неког крова који је ту падао, пао са куће?

СВЕДОК СЛОБОДАН АНДРЕЈЕВИЋ: Нисам улазио унутра.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Не, не, у дворишту, ту око тела?

СВЕДОК СЛОБОДАН АНДРЕЈЕВИЋ: Око лешева су били људи, да ли полиција била.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Не, не, греде, греде вас питам са крова куће?

СВЕДОК СЛОБОДАН АНДРЕЈЕВИЋ: Греде, то не бих мого, вероватно имате на снимцима тим, ако имате.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па не то ми је, шта вас је асоцирало да ви помислите на то да су та тела изнета из подрума, ето то нам је остало нејасно?

СВЕДОК СЛОБОДАН АНДРЕЈЕВИЋ: Па неће ваљда ту вани да изгоре тако.

АДВ.ВЕЉКО ЋУРЋИЋ: Приговарам, није сведок рекао да су тела изнета из подрума, него да су ту затечена, баш је рекао нико их не би такве износио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекао је да су изнесена из тог подрума.

АДВ.ВЕЉКО ЋУРЋИЋ: Не, није рекао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На почетку.

АДВ.ВЕЉКО ЋУРЋИЋ: Не, не би их нико такве изнео из подрума.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел ви претпостављате или сте видели да су изведени из подрума?

АДВ.ВЕЉКО ЋУРЋИЋ: Он није видео.

СВЕДОК СЛОБОДАН АНДРЕЈЕВИЋ: Они су већ били ту на лицу места, претпостављам да су, када је ту црно и изгорело вероватно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, али што баш подрум вам је пао напамет?

СВЕДОК СЛОБОДАН АНДРЕЈЕВИЋ: А где би они, па ту је иза подрума, подрум био ту, где би неко њих носио, како би они могли ту да изгоре кад око њих нема ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК СЛОБОДАН АНДРЕЈЕВИЋ: Како могу да изгоре ако нема околно нити трагова да је горело.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само још да се надовежем. Тад кад сте дошли и кад сте видели, јесте ли видели ту неку још изгорелу кућу? Ви долазите, ту сте на лицу места ваљда видите?

СВЕДОК СЛОБОДАН АНДРЕЈЕВИЋ: Да вам кажем, ја мислим да је то ако не и прва кућа ту на том путу, можда прва, друга, не знам. Тамо се даље, даље се видело нешто да горело и шта је горело, али баш.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али ту те куће на том Рештанском путу?

СВЕДОК СЛОБОДАН АНДРЕЈЕВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли видели да је још нека изгорела?

СВЕДОК СЛОБОДАН АНДРЕЈЕВИЋ: Нисам ишао ниже, само до те куће и назад су ме вратили, и хтео сам да кажем за те лешеве нит сам присуствовао ни сахрани ни ничему, чим сам то завршио одмах су ме вратили у Дом здравља и.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: То је било следеће питање. Шта је било са тим телима, сад сте поменули сахрану?

СВЕДОК СЛОБОДАН АНДРЕЈЕВИЋ: Вероватно их сахранили, претпостављам, где ће ту да их оставе.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А кад, да ли се сећате тога?

СВЕДОК СЛОБОДАН АНДРЕЈЕВИЋ: А то не знам, нисам, па реко сам вам, нисам присуствовао сахрани.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Не, али кад кажете нисам присуствовао сахрани, онда као да знате да је била сахрана?

СВЕДОК СЛОБОДАН АНДРЕЈЕВИЋ: Па, да ли ви сматрате да ће неко да их остави ту прегледане, ако је већ та власт позвала мене, значи није хтела да сакрије то, вероватно је то по пропису и сахрањено, ја нисам чуо да су их ту оставили.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Кажете та власт их је, ако их је позвала па нису хтели да сакрију, јел то значи да је било неких случајева кад су хтели да сакрију?

СВЕДОК СЛОБОДАН АНДРЕЈЕВИЋ: Е то ја нисам рекао, то су ваше претпоставке.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Не, ви сте поменули реч сакрио.

СВЕДОК СЛОБОДАН АНДРЕЈЕВИЋ: Па ја кажем, да је неко хтео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, јасно је, објаснили сте, јасно је.

СВЕДОК СЛОБОДАН АНДРЕЈЕВИЋ: Ја сам вам то објаснио, мислим није.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли сте неког од тих људи које сте затекли ту мртве познавали пре тога?

СВЕДОК СЛОБОДАН АНДРЕЈЕВИЋ: Не, сигурно не.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли сте познавали некога ко је радио, јел знате ко је радио на пумпи?

СВЕДОК СЛОБОДАН АНДРЕЈЕВИЋ: Знам, познавао сам га.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ко?

СВЕДОК СЛОБОДАН АНДРЕЈЕВИЋ: Па радили су троје њих, Јашар и онај из Мушотишта двојица, и тако.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Шта је било са Јашаром?

СВЕДОК СЛОБОДАН АНДРЕЈЕВИЋ: Из, са овим, са суђења из Хашког трибунала чуо сам да је убијен.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Али, ја вас питам за то време кад сте ви били у Сувој Реци, да ли сте приметили да нема Јашара на пумпи?

СВЕДОК СЛОБОДАН АНДРЕЈЕВИЋ: Не, никад нисам ишао за време рата на бензинску пумпу да точим гориво, зато што где год сам се кретао, кретао сам се санитарским возилом, а за сваки случај ја сам резервисао довољно горива ако буде требало у гаражи сам имао за себе и тако, никада нисам био на бензинској пумпи за време рата.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А да ли знате шта је било са другим становницима Суве Реке, Албанцима?

СВЕДОК СЛОБОДАН АНДРЕЈЕВИЋ: Не знам ко вас интересује конкретно.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли су ту остали, да ли су?

СВЕДОК СЛОБОДАН АНДРЕЈЕВИЋ: Велики број је њих остао ту, неки су отишли, биле су колоне, шта је било, како је било.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Е па, у тим колонама, шта знате о томе?

СВЕДОК СЛОБОДАН АНДРЕЈЕВИЋ: Нешто, ја сам у Дому здравља био, они који су долазили и да тражили помоћ ми смо им пружили помоћ, а даље шта је било ко је где, како ишао не бих могао да вам кажем.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Кажете да је доктор Бобан Вуксановић био командир за позадинско снабдевање?

СВЕДОК СЛОБОДАН АНДРЕЈЕВИЋ: Ја мислим, ако није тачно и тога, ја знам да је главна преокупација му била да снабдева са храном.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Како то знате?

СВЕДОК СЛОБОДАН АНДРЕЈЕВИЋ: Па знам, кад код је требало овако, он је долазио и код мене да пита да ли имамо довољно лекова, да видимо шта треба, како треба, разумете, да ли имамо хране, да ли имамо тако.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Где је он то обезбеђивао?

СВЕДОК СЛОБОДАН АНДРЕЈЕВИЋ: То не бих знао, нисам га пратио, није ми то био задатак, нит сам мого.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јел се он претставио, добар дан, добар дан ја сам командир, јел то рекао или како, како ви знате да је он командир за позадинско снабдевање?

СВЕДОК СЛОБОДАН АНДРЕЈЕВИЋ: Па то је мој колега, са њим сам радио и у војсци сам био, радио сам 23-4 године.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Е па, да ли вам је тај колега некад поменуо за неко страдање?

СВЕДОК СЛОБОДАН АНДРЕЈЕВИЋ: Никад, нисам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Нисам завршио питање а ви знате већ шта вас питам.

СВЕДОК СЛОБОДАН АНДРЕЈЕВИЋ: Па знам ја, претпостављам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Е па, онда одговорите али да уђе у записник на шта мислите?

СВЕДОК СЛОБОДАН АНДРЕЈЕВИЋ: Ништа ми није, никад са њим нисам ни контактирао, зато што ја и приватно.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па кажете да јесте контактирали, па вас управо зато?

СВЕДОК СЛОБОДАН АНДРЕЈЕВИЋ: Не, не, нешто, у току рата нешто да ми је причао да сам ја толико био близак са њим па да ми је нешто причао, али са њим нисам имао контакта таквих, само кад би дошо у Дом здравља и то не, никад насамо нисам био, да ли имате лекове, имате ли хране, треба ли вам нешто.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Кажете ви сте били горе у Дому здравља?

СВЕДОК СЛОБОДАН АНДРЕЈЕВИЋ: Да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јел то значи да је неко био доле?

СВЕДОК СЛОБОДАН АНДРЕЈЕВИЋ: Ја сам био на спрату горе, ту ми је била ординација.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: На спрату, а шта је било то доле па вас није интересовало?

СВЕДОК СЛОБОДАН АНДРЕЈЕВИЋ: Не, не, зубари су били доле, па.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Зубари, а шта је било у подруму?

СВЕДОК СЛОБОДАН АНДРЕЈЕВИЋ: У подруму нам је било и склониште, ту смо се кад.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јел била нека команда у подруму Дома здравља?

СВЕДОК СЛОБОДАН АНДРЕЈЕВИЋ: Е то никад нисам питао, да ли има, долазило, ко долазио, шта долазио, ја сам се више.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па не треба, нисте питали ни за зубаре па знате да су били?

СВЕДОК СЛОБОДАН АНДРЕЈЕВИЋ: Па знам за зубаре.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Е па, шта је било у подруму?

СВЕДОК СЛОБОДАН АНДРЕЈЕВИЋ: Логично је да буду зубари ту.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да, али шта је било у подруму?

СВЕДОК СЛОБОДАН АНДРЕЈЕВИЋ: Појма немам шта је било. Лекови знам да је било.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јел била нека стража око Дома здравља?

СВЕДОК СЛОБОДАН АНДРЕЈЕВИЋ: Не, никакву стражу нисам имао, није ни било потребе.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Не ви, не ви него?

СВЕДОК СЛОБОДАН АНДРЕЈЕВИЋ: Не, не, знам на кога, ми не дајемо стражу.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Не ви, него да ли је полиција, војска, било ко, држао неку стражу испред?

СВЕДОК СЛОБОДАН АНДРЕЈЕВИЋ: Није, није имао, па то желим да вам кажем да ми не дајемо стражу здравствена служба, није било потребе, около су били Срби у тим зградама.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, нисте разумели. Да ли је неко стражарио од полиције ту испред Дома здравља?

СВЕДОК СЛОБОДАН АНДРЕЈЕВИЋ: Не.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро, немам за сад питања.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Ко је био управник Дома здравља у марту месецу, то кад је почео рат, крајем марта?

СВЕДОК СЛОБОДАН АНДРЕЈЕВИЋ: Бобан Вуксановић.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Он је био тад у то време. Јесте ли имали ви санитетско возило?

СВЕДОК СЛОБОДАН АНДРЕЈЕВИЋ: Имали смо, санитетска возила више.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: А да вас питам, овај џип који вас је превезо тамо, кажете да је био блиндиран. Откуд знате да је блиндиран?

СВЕДОК СЛОБОДАН АНДРЕЈЕВИЋ: Молим?

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Откуд знате да је блиндиран овај УАЗ?

СВЕДОК СЛОБОДАН АНДРЕЈЕВИЋ: Па ја сам све време био доле и војску сам завршио и видео сам то.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Знате за тај џип?

СВЕДОК СЛОБОДАН АНДРЕЈЕВИЋ: Знам.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Јел он имао полицијске или цивилне таблице?

СВЕДОК СЛОБОДАН АНДРЕЈЕВИЋ: Сад, то, знам да је био у оној боји, како да кажем.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: СМБ?

СВЕДОК СЛОБОДАН АНДРЕЈЕВИЋ: Маскирној или СМБ боји.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: А, маскирној?

СВЕДОК СЛОБОДАН АНДРЕЈЕВИЋ: Да, али кад, која је била регистарска таблица то.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Добро, кад је почело то ратно стање, јесте ли имали нека посебна упутства за понашање у ратним стањима?

СВЕДОК СЛОБОДАН АНДРЕЈЕВИЋ: Не.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Као лекари, као Дом здравља?

СВЕДОК СЛОБОДАН АНДРЕЈЕВИЋ: Није било потребно, зато што ми знамо свој посао.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: А јел знате за убиство некога Лазића, Србина, мало пре почетка бомбардовања?

СВЕДОК СЛОБОДАН АНДРЕЈЕВИЋ: Да.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: У Сувој Реци, јесте ли чули за то?

СВЕДОК СЛОБОДАН АНДРЕЈЕВИЋ: Да, чуо сам, чуо сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекао је на почетку.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: А не, нисам то, нисам. А да ли знате да је после његове смрти, после његовог убиства сутрадан убијени неки Албанци?

СВЕДОК СЛОБОДАН АНДРЕЈЕВИЋ: Не.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: То не знате?

СВЕДОК СЛОБОДАН АНДРЕЈЕВИЋ: То сам касније преко, на суђењу сазнао за ову групу, за ове породице Бериша.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Да ли сте чули за страдање породице Бериша?

СВЕДОК СЛОБОДАН АНДРЕЈЕВИЋ: Не, тек касније.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: А када?

СВЕДОК СЛОБОДАН АНДРЕЈЕВИЋ: Тек касније, кад сам пратио суђење у Хашком трибуналу.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Јесте ли знали породицу Трајковић из Суве Реке?

СВЕДОК СЛОБОДАН АНДРЕЈЕВИЋ: Трајковића има много.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Аха.

СВЕДОК СЛОБОДАН АНДРЕЈЕВИЋ: А кога, не знам конкретно.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Ја не знам сад како да питам, али кажу да су они Роми, јел, Роме те Трајковиће?

СВЕДОК СЛОБОДАН АНДРЕЈЕВИЋ: Ја мислим да се они нису изјашњавали као Роми.

АДВ.ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Па нису, па зато ја и.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте све пратили то помно.
СВЕДОК СЛОБОДАН АНДРЕЈЕВИЋ: Молим?
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви знате како се ко изјашњавао?
АДВ.ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Не, јесте ли их виђали ту?
СВЕДОК СЛОБОДАН АНДРЕЈЕВИЋ: Знам да су били Срби, мислим да су се изјашњавали, и да су са српском децом ишли у школу.
АДВ.ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Јесте ли их виђали ту негде у центру града тих дана, да нешто раде са неким комуналним, јесте ли видели неки комунални, ону заставу са жутом цирадом? То од почетка бомбардовања па неколико дана.
СВЕДОК СЛОБОДАН АНДРЕЈЕВИЋ: Ја се не сећам, много тога је било, баш конкретно не бих могао да.
АДВ.ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Јесте ли ви радили у Мушотишту пре бомбардовања, јесте ли некад радили у Мушотишту?
СВЕДОК СЛОБОДАН АНДРЕЈЕВИЋ: Не пре, можда некад тамо, пре 20 година.
АДВ.ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: А кад сте радили у Мушотишту?
СВЕДОК СЛОБОДАН АНДРЕЈЕВИЋ: Од двадесет и.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Маја, 23. и 24.маја.
СВЕДОК СЛОБОДАН АНДРЕЈЕВИЋ: Не, не, од 22-3., ту негде до 01-02.јуна, тачно баш.
АДВ.ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: А јел знате неког Стефановића који је радио, био магационер у полицији, а био је и Мушотишту?
СВЕДОК СЛОБОДАН АНДРЕЈЕВИЋ: Не.
АДВ.ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Не знате?
СВЕДОК СЛОБОДАН АНДРЕЈЕВИЋ: Не.
АДВ.ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Јесте ли приметили да је било неких, од почетка бомбардовања да је било запаљених кућа, да је било пљачке радњи и тако?
СВЕДОК СЛОБОДАН АНДРЕЈЕВИЋ: То нисам гледао није ме интересовало, ја сам само, кажем вам мој пут кретања је био Дом здравља, моја зграда, 50 метара-100 метара, једино кад ме неко.
АДВ.ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Опет сте нешто рекли на питање тужиоца.
СВЕДОК СЛОБОДАН АНДРЕЈЕВИЋ: Слободно ви кажите.
АДВ.ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Ово за исељавање, јел било исељавање Албанаца?

СВЕДОК СЛОБОДАН АНДРЕЈЕВИЋ: То ја нисам рекао.

АДВ.ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Не, него рекли сте да је било људи који су одлазили. Ја вас питам сад.

СВЕДОК СЛОБОДАН АНДРЕЈЕВИЋ: Видео сам их долазили.

АДВ.ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Јесте ли видели неко исељавање?

СВЕДОК СЛОБОДАН АНДРЕЈЕВИЋ: Долазили су ту, видео сам пуно људи и колоне пролазиле и у Дому здравља, ономе коме је била потребна помоћ.

АДВ.ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Не, мислим на исељавање из Суве Реке, јесте ли видели исељавање масовније, нисте?

СВЕДОК СЛОБОДАН АНДРЕЈЕВИЋ: Било је опште гужве, шта ја знам ко шта ради.

АДВ.ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Добро, немам више питања.

СВЕДОК СЛОБОДАН АНДРЕЈЕВИЋ: Сад дал то окарактерисао као исељавање или протеривање или шта ти ја знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте познавали неког од Албанаца ко је радио у Дому здравља? Да ли знате ко је био на ренгену?

СВЕДОК СЛОБОДАН АНДРЕЈЕВИЋ: Јесте, знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је?

СВЕДОК СЛОБОДАН АНДРЕЈЕВИЋ: Авди Бериша, баш је радио наспрам мене, тако да ми је, сарађивао сам са њим јако добро, то је један јако добар човек био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта знате о њему?

СВЕДОК СЛОБОДАН АНДРЕЈЕВИЋ: Ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: До кад сте га виђали?

СВЕДОК СЛОБОДАН АНДРЕЈЕВИЋ: Виђао сам га до почетка бомбардовања, последњи дан кад су, кад је почело бомбардовање и више га нисам видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па јесте ли чули шта се дешава са њим?

СВЕДОК СЛОБОДАН АНДРЕЈЕВИЋ: Конкретно са њим не знам, а знам да су му многи из породице Бериша, а да ли је он ту био међу том групом, то не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па јесте ли уопште коментарисали, ви сте ту колеге, да ли сте причали о томе шта се десило са човеком који се више не појављује?

СВЕДОК СЛОБОДАН АНДРЕЈЕВИЋ: Па не појављује, нико се није појављивао, Албанци су сви напустили првог дана одмах.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Првог дана?

СВЕДОК СЛОБОДАН АНДРЕЈЕВИЋ: Првог дана, чим је почело бомбардовање они нису дошли на посао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А откуд знате да су сви сад напустили?

СВЕДОК СЛОБОДАН АНДРЕЈЕВИЋ: Па никога нисам виђао ту код мене.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Никога на послу?

СВЕДОК СЛОБОДАН АНДРЕЈЕВИЋ: Не, ал се не сећам, ако имате информацију да је неко долазио, ја га нисам виђао, не сећам се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Изволите.

НАТАША КАНДИЋ: Рекли сте нам да је било пуцања, да је било отмица на почетку бомбардовања. Па јел можете да се сетите неких отмица?

СВЕДОК СЛОБОДАН АНДРЕЈЕВИЋ: Сећам се.

НАТАША КАНДИЋ: Тад на почетку?

СВЕДОК СЛОБОДАН АНДРЕЈЕВИЋ: Ево овако. Пре рата је она браћа Крстић, онда из Речана двојица, онда са њима је био Бобан Митровић, Слободан Митровић, онда киднаповано је једно дете из породице Благојевић из Речана, осми разред основне школе, знам да оно и није нађено, његов леш ништа, њега сам знао добро зато што је долазило код мене често је било болесно и, онда киднаповани су били још из Мушотишта били киднаповани радници Балкана су били, један Јефта знам да се звао.

НАТАША КАНДИЋ: У ком то периоду?

СВЕДОК СЛОБОДАН АНДРЕЈЕВИЋ: Они су раније киднаповани, нису баш, раније пре бомбардовања су киднаповани.

НАТАША КАНДИЋ: '98., или?

СВЕДОК СЛОБОДАН АНДРЕЈЕВИЋ: Сад, ја мислим да су, ја мислим чак, можда и '98., али знам пре бомбардовања да су киднаповани, а непосредно пред бомбардовање једно дете је киднаповано и са њим је био и његов ујак, њега не знам, а то дете сам знао.

НАТАША КАНДИЋ: А да ли знате да ли је било неких отмица, нестанака или убистава Албанаца?

СВЕДОК СЛОБОДАН АНДРЕЈЕВИЋ: Не.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли сте чули за неко?

СВЕДОК СЛОБОДАН АНДРЕЈЕВИЋ: Нисам чуо конкретно ни за кога.

НАТАША КАНДИЋ: Ни за кога?

СВЕДОК СЛОБОДАН АНДРЕЈЕВИЋ: Не.

НАТАША КАНДИЋ: Него тек, суђење у Хагу?

СВЕДОК СЛОБОДАН АНДРЕЈЕВИЋ: Да.

НАТАША КАНДИЋ: Тек тада први пут?

СВЕДОК СЛОБОДАН АНДРЕЈЕВИЋ: Јесте.

НАТАША КАНДИЋ: Рекли сте нам данас такође да врло лако, ја сам то схватила као неки стручни савет, да се врло лако може утврдити ако се ексхумирају тела ова четири тела која сте ви прегледали?

СВЕДОК СЛОБОДАН АНДРЕЈЕВИЋ: Да, да ли су били мртви.

НАТАША КАНДИЋ: Да може да се утврди.

СВЕДОК СЛОБОДАН АНДРЕЈЕВИЋ: Може, може.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли је смрт наступила пре?

СВЕДОК СЛОБОДАН АНДРЕЈЕВИЋ: Пре него што су изгорели.

НАТАША КАНДИЋ: А питам се да ли то, што ви то нисте урадили?

СВЕДОК СЛОБОДАН АНДРЕЈЕВИЋ: Како у ратним условима то да урадим, прво ја сам интерниста у ратним условима, ако код толико на основу, да неко то уради, то и не може свако да уради, треба специјалне лабораторије да ураде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Окрените се према микрофону.

СВЕДОК СЛОБОДАН АНДРЕЈЕВИЋ: Тако да ја то не би могао никако, ја сам описао оно што сам видео, то сам описао, постоје фотографије, записника, и потписао сам и ја стојим иза тога.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли је било неопходно рецимо предузети нешто, па евентуално накнадно, касније да се изврши нека?

СВЕДОК СЛОБОДАН АНДРЕЈЕВИЋ: Нисам улазио у то шта ће касније бити, јер ја нисам био сигуран.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Детаљнија анализа, како и на који начин су страдали?

СВЕДОК СЛОБОДАН АНДРЕЈЕВИЋ: Да вам кажем, нисам ја о томе ни, ја сам лично мислио да нећу ни ја преживети рат а камоли шта ће бити са тим лешевима. Важно је да сам обавио свој посао који сам требао да обавим, нисам експерт, то би требали експерти, а вероватно су ти, ја кажем, вероватно су ексхумирани, постоје специјалисти за судску медицину, патолози, који то могу да утврде сигурно.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли вас је том приликом када сте вршили тај преглед нађених тела, да ли вас је обезбеђивала полиција?

СВЕДОК СЛОБОДАН АНДРЕЈЕВИЋ: Око мене су били а даље негде, да ли је неко обезбеђење посебно то не знам. Ја никада, где год сам ишао, ишао сам више пута да преузmem рањене, никада нисам тражио никакво обезбеђење и никад се нисам кретао наоружан, јер сам рачунао

да као лекара не би требало да пуцају на санитарско возило, то ме је једино штитило.

НАТАША КАНДИЋ: Јел то значи да нисте осећали да је опасно, страшно?

СВЕДОК СЛОБОДАН АНДРЕЈЕВИЋ: Не, слушајте опасно јесте, али ко би могло вама да, не вама него било коме да обезбеди сигурност.

НАТАША КАНДИЋ: Добро, ја вас питам кад кажете нигде нисте ишли под обезбеђењем, под пратњом?

СВЕДОК СЛОБОДАН АНДРЕЈЕВИЋ: Нисам ишо.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли то зато што је није било опасно тамо где сте се кретали или?

СВЕДОК СЛОБОДАН АНДРЕЈЕВИЋ: Било је.

НАТАША КАНДИЋ: Или сте ви веома храбри, нешто?

СВЕДОК СЛОБОДАН АНДРЕЈЕВИЋ: Не, нисам, ја сам доста како да кажем реални човек, знам да ми нико не може пружити апсолутну безбедност и кад год уђем у возило само кажем Бог нек ме спаси а шта буде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Према микрофону молим вас.

НАТАША КАНДИЋ: А кажите ми да ли је ту неко нешто фотографисао?

СВЕДОК СЛОБОДАН АНДРЕЈЕВИЋ: Јесте, јесте ја сам реко.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питала сам.

СВЕДОК СЛОБОДАН АНДРЕЈЕВИЋ: Питала је госпођа.

НАТАША КАНДИЋ: Јел знате ко је то био?

СВЕДОК СЛОБОДАН АНДРЕЈЕВИЋ: Ја кажем нисам га познао, тек сам на интернету прочитао да је тај Витошевић, а могуће и тај Јовановић кога знам, Јовановића знам, углавном фотографисани су ти лешеве.

НАТАША КАНДИЋ: Кажите ми само ово, да ли ви знате где је било седиште мисије ОЕБСА у Сувој Реци?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па рекао је да зна да је било, а да ли је било седиште да ли знате?

СВЕДОК СЛОБОДАН АНДРЕЈЕВИЋ: Не, не, знао сам да су горе били и горе сам виђао њихова возила, а виђао сам из свугде, а не знам где је било седиште, никад нисам ни контактирао нит су они долазили код мене, тако да, а виђао сам их нон стоп ту су били практично да не кажем више него полиције њих је било.

НАТАША КАНДИЋ: А да ли је некада мисија ОЕБС-а била смештена у хотелу «Бос»?

СВЕДОК СЛОБОДАН АНДРЕЈЕВИЋ: Виђао сам возила горе, горе сам виђао возила.

НАТАША КАНДИЋ: Возила ОЕБС-а?

СВЕДОК СЛОБОДАН АНДРЕЈЕВИЋ: Виђао сам, вероватно су ту били смештени, касније где су били, знам једно време сам виђао кад сам ишао, јер ја живим, моји живе у Дворану, једно село које, мислим, из Широка кад се иде према Мушотишту ту обавезно се пролази поред тог хотела.

НАТАША КАНДИЋ: А коме је припадао хотел «Бос» да ли знате?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Све је питано.

СВЕДОК СЛОБОДАН АНДРЕЈЕВИЋ: Питано је, рекао сам госпођи.

НАТАША КАНДИЋ: Овај, само реците тамо где сте нашли та четири тела да ли је, Ви кажете мисија ОЕБС-а је била ту негде, да ли знате ту неку велику белу кућу која је припадала породици Бериша, да ли је то?

СВЕДОК СЛОБОДАН АНДРЕЈЕВИЋ: Ову кућу иза које сам био знам пролазио сам ту поред ње, знам рекао сам вам и раније сам рекао госпођи да је ту била нека продавница ауто делова.

НАТАША КАНДИЋ: Е сад кад сте тада били, јесте ли видели ту продавницу ауто делова?

СВЕДОК СЛОБОДАН АНДРЕЈЕВИЋ: Она је постојала сигурно, али да се сећам да сам њу, сад.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли можете да се сећате да ли је било разбијених прозора, да ли је била однета роба или је ли радила продавница?

СВЕДОК СЛОБОДАН АНДРЕЈЕВИЋ: Ма какви радила, то је ратно време. Него ја сам био у блиндираном ципу иза куће.

НАТАША КАНДИЋ: Па нисте седели у блиндираном ципу?

СВЕДОК СЛОБОДАН АНДРЕЈЕВИЋ: Не, изашао сам. Продавница је са предње стране, значи главна улица, а ово је са задње стране било.

НАТАША КАНДИЋ: Али прођете?

СВЕДОК СЛОБОДАН АНДРЕЈЕВИЋ: Прођем, прођем и ја баш гледам да ли је то та продавница, је ли отворена, је ли има некога да би вама сад саопштио.

НАТАША КАНДИЋ: Не, не мислим ваљда да сте тада то гледали да бисте после 10 година мени саопштили, не, не.

СВЕДОК СЛОБОДАН АНДРЕЈЕВИЋ: Много тражите.

НАТАША КАНДИЋ: Него вас питам долазите, да ли видите да продавница ради?

СВЕДОК СЛОБОДАН АНДРЕЈЕВИЋ: Таман посла да ја све то сада снимим, мислим то су сувишна таква питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Оно што видите.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли је, Ви кажете Ваша зграда до Дома здравља је удаљена?

СВЕДОК СЛОБОДАН АНДРЕЈЕВИЋ: Зграда од зграде 50 нека буде 80 метара, то је.

НАТАША КАНДИЋ: То је тај део од зграде до Дома здравља, је ли имало неких продавница, је ли било каква је ситуација била, да ли је функционисало, да ли су те радње биле отворене, опљачкане или је?

СВЕДОК СЛОБОДАН АНДРЕЈЕВИЋ: Функционисало је, имало је хране, куповали смо ту.

НАТАША КАНДИЋ: А кажите ми да ли је кад сте одлазили, где сте Ви још одлазили на преглед лешева, на увиђај? Можете да.

СВЕДОК СЛОБОДАН АНДРЕЈЕВИЋ: Не знам да ли је то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тих првих дана, првих дана да ли сте били у Сувој Реци још који пут?

СВЕДОК СЛОБОДАН АНДРЕЈЕВИЋ: Још једном, да ли је то било првих дана, још једном сам био на прегледу на Рештанском гробљу, ту сам прегледао још 5 лешева, 5 леша и онда касније још један леш смо сахранили, шести леш. Ту сам био у пратњи овога, по мене је дошао тај Јовановић и са њим сам био на лицу места, прегледао сам те лешеве, написао записник.

НАТАША КАНДИЋ: А кад је то било у односу на дан кад сте Ви?

СВЕДОК СЛОБОДАН АНДРЕЈЕВИЋ: Не бих знао то временски да кажем, знам да је на почетку рата било, сад ко би знао кад је то било.

НАТАША КАНДИЋ: У односу на ово кад сте ове прегледали ове лешеве испред, поред куће?

СВЕДОК СЛОБОДАН АНДРЕЈЕВИЋ: Да ли је то, не би могао да се сетим времена кад, али.

НАТАША КАНДИЋ: Је ли било после или пре тога?

СВЕДОК СЛОБОДАН АНДРЕЈЕВИЋ: Сад знам да је почетком рата било, да ли је тамо било пре или овамо то не би могао са сигурношћу.

НАТАША КАНДИЋ: Кад кажете прегледали сте их на гробљу, како су, јесу ексхумирана из гробних места и.

СВЕДОК СЛОБОДАН АНДРЕЈЕВИЋ: То су донешени још ти лешеве.

НАТАША КАНДИЋ: Ко их је донео?

СВЕДОК СЛОБОДАН АНДРЕЈЕВИЋ: Из Комуналног су ваљда нашли су их негде и донели.

НАТАША КАНДИЋ: Ко баш из Комуналног?

СВЕДОК СЛОБОДАН АНДРЕЈЕВИЋ: Шта ја знам, мени тачно ако хоћете може о томе исто да вам испричам шта се сећам, али кажем вам и о томе постоји записник ако нешто могу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А где, где су ти записници, коме сте Ви предали ово што кажете да мислите да сте истражном судији диктирали?

СВЕДОК СЛОБОДАН АНДРЕЈЕВИЋ: Не мислим, него сам сигуран.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И постоји Ваш потпис?

СВЕДОК СЛОБОДАН АНДРЕЈЕВИЋ: Да, да, постоји.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где можемо то да набавимо?

СВЕДОК СЛОБОДАН АНДРЕЈЕВИЋ: То ви требате да питате. Ја то не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли би ово било, само да се надовежем, да ли би ово било читам вам овај извештај о проналаску леша па леш обележен бројем 2, да ли би ово био ваш опис, по мишљењу лекара ради се о лешу мушког пола, с обзиром да десна рука није у потпуности сагорела од лакта до рамена, десна страна грудног коша која није сагорела, виде се длаке на грудима, да ли су тог типа ваши описи.

СВЕДОК СЛОБОДАН АНДРЕЈЕВИЋ: Могуће да су, не могу са сигурношћу, чини ми се да су три леша била мушка, један женски да је био, али кажем вам све то пише у том записнику, ја сам се трудио да опишем максимално онако професионално колико сам могао и да одредим евентуално пол на основу онога што сам видео, кажем за онај женски леш сам на основу ноге, мислим да је тако било, а за овај мушки као што кажете ја се тога не сећам, али ако стоји у записнику онда то је тачно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли је тада кад сте били код те куће и пронашли и видели односно та четири леша да ли је било возила Јавног комуналног предузећа?

СВЕДОК СЛОБОДАН АНДРЕЈЕВИЋ: Нисам видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте видели?

СВЕДОК СЛОБОДАН АНДРЕЈЕВИЋ: Нисам видео. Кажем вам ја сам џипом директно дошао до самих лешева одмах иза куће.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли можете да нам одредите које је то гробље где сте ви?

СВЕДОК СЛОБОДАН АНДРЕЈЕВИЋ: У центру, велико муслиманско гробље.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли то припада некој махали, некој породици или је?

СВЕДОК СЛОБОДАН АНДРЕЈЕВИЋ: А не, не, то је гробље.

НАТАША КАНДИЋ: Јавно?

СВЕДОК СЛОБОДАН АНДРЕЈЕВИЋ: Да.

НАТАША КАНДИЋ: А где су била та тела?

СВЕДОК СЛОБОДАН АНДРЕЈЕВИЋ: Они су били поред, ископане су биле раке и ту су били поређани.

НАТАША КАНДИЋ: А кад сте ви дошли јесу ли били ти који су копали гробна места?

СВЕДОК СЛОБОДАН АНДРЕЈЕВИЋ: Не, не, све је било готово.

НАТАША КАНДИЋ: Али кажете било је комунално?

СВЕДОК СЛОБОДАН АНДРЕЈЕВИЋ: Они су их вероватно донели.

НАТАША КАНДИЋ: А ко је молим вас, ко? Знате ли неког Спиру из Суве Реке?

СВЕДОК СЛОБОДАН АНДРЕЈЕВИЋ: Да. Знам.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли је био можда Спира?

СВЕДОК СЛОБОДАН АНДРЕЈЕВИЋ: Можда је био, не кажем да није а не кажем да јесте, ко би знао ко је био све.

НАТАША КАНДИЋ: А јесте ли ви били ту, да ли је неко покривао та тела у гробним местима земљом или?

СВЕДОК СЛОБОДАН АНДРЕЈЕВИЋ: Да вама то испричам или како хоћете, ја сам дошао на лице места, тај инспектор Јовановић је дошао по мене колима, чини ми се да је то био «Југо» без икакве пратње пошто питате за пратњу, без икаквог обезбеђења дошао сам на лице места, овамо је било све спремљено, пришао сам сваком лешу, описао га и кад сам то завршио, јер нисам чекао сахрану, ништа, он је мене вратио, они су касније то сахранили.

НАТАША КАНДИЋ: А коме сте диктирали, ко је бележио?

СВЕДОК СЛОБОДАН АНДРЕЈЕВИЋ: За ова четири, пет леша, односно касније још један, не знам ког дана је био још један чини ми се шести леш, то сам ја лично сам саставио списак и то сам оставио у Дому здравља у фиоци мојој. Ако је неко узео и то у дупликату имам те лешеве описане све.

НАТАША КАНДИЋ: Добро. Јесте ли приликом тог прегледа утврдили како су ти људи настрадали?

СВЕДОК СЛОБОДАН АНДРЕЈЕВИЋ: Мој је био задатак да прегледам леш, да видим да ли има рана или не, да ли је смрт природна или?

НАТАША КАНДИЋ: И шта сте утврдили?

СВЕДОК СЛОБОДАН АНДРЕЈЕВИЋ: Да је насилна смрт, да је настала због дејства ватреног оружја, више је било, сад детаља сваког леша се не сећам, било је прострелних рана. Ни на једном лешу нисам нашао, нисам видео трагове барута или дима, тако да нису из непосредне близине убијени. Сад како су, где су, то се нисам ни интересовао да ли је то било у борби, да ли је.

НАТАША КАНДИЋ: А јесу ли били у униформама или у цивилу?

СВЕДОК СЛОБОДАН АНДРЕЈЕВИЋ: Не. Ја мислим да нису били у униформама.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли је било неких личних докумената?

СВЕДОК СЛОБОДАН АНДРЕЈЕВИЋ: Био је један старац који је био ту, он је имао лична документа, он је имао, нисам сигуран, из једног села Крушица ваљда се зове, имао је личну карту.

НАТАША КАНДИЋ: Одакле?

СВЕДОК СЛОБОДАН АНДРЕЈЕВИЋ: Мислим да је из Крушице, село једно, нисам сигуран, али знам да је имао личну карту код себе. Ова друга пет леша, дакле четири оног дана што сам прегледао нису имали код себе документе.

НАТАША КАНДИЋ: Причамо о овом са гробља?

СВЕДОК СЛОБОДАН АНДРЕЈЕВИЋ: То кажем за гробље, ја сам кажем вам, укупно на том гробљу прегледао шест леша.

НАТАША КАНДИЋ: И један је само имао лична документа?

СВЕДОК СЛОБОДАН АНДРЕЈЕВИЋ: Јесте само један лична документа. Да.

НАТАША КАНДИЋ: Јесу ли били, коме су припадали мушкарцима?

СВЕДОК СЛОБОДАН АНДРЕЈЕВИЋ: Мушкарци су били.

НАТАША КАНДИЋ: Сви су били мушкарци?

СВЕДОК СЛОБОДАН АНДРЕЈЕВИЋ: Сви су били мушкарци и на основу циркумцизије, односно како да кажем били су Албанци јер се видело по полном органу, детаљно сам прегледао те лешеве, сви су били Албанци. Дакле, та пет леша првог дана која сам сахранио, а следећег дана, тј. следећих дана, не знам кад је то тачно било, још један леш. Тог леша се сећам мало боље зато што је био један и зато што је имао само једну прострелну рану у пределу стомака, био је млад око 30 година и то

улазна је била око пупка, излазна на леђима негде изнад бубрега ту је била.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А где је то пронађен тај леш?

СВЕДОК СЛОБОДАН АНДРЕЈЕВИЋ: Ја не знам где је пронађен, ја сам био да опишем само.

НАТАША КАНДИЋ: А где, на ком месту, на гробљу или?

СВЕДОК СЛОБОДАН АНДРЕЈЕВИЋ: Тај последњи леш који сам прегледао, нисам прегледао због безбедности на самом гробљу него је једна слепа улица, не слепа него мала уличица непосредно поред гробља. Ту сам га прегледао, прегледао сам га добро, њега се сећам кажем вам пошто је један био, знам да је био млађи мушкарац до 30 година, да је имао једну прострелну рану.

НАТАША КАНДИЋ: Кажите ми, мене само занима правило када се тако нађе је л' тела не долазе у болницу, да се у болници врши преглед него?

СВЕДОК СЛОБОДАН АНДРЕЈЕВИЋ: То су ратни услови. Нормално би било.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли сте ви прегледали Богдана Лазића?

СВЕДОК СЛОБОДАН АНДРЕЈЕВИЋ: Богдана Лазића видео сам у Дому здравља, испред Дома здравља кад су га донели на носилима.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли можете да ми објасните, исто ратно стање, Богдан Лазић убијен, тело у Дому здравља, овај убијен тамо у слепој улици.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је било 22. марта, пре ратног стања.

СВЕДОК СЛОБОДАН АНДРЕЈЕВИЋ: Пре рата је било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 22. марта је било то.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли сте ви. Не разумем каква је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пре рата, он нам даје објашњење како је у ратним условима било а како пре рата.

НАТАША КАНДИЋ: То су исто по међународном праву оружани сукоб на Косову је почео 01. јануара 1998. године.

СВЕДОК СЛОБОДАН АНДРЕЈЕВИЋ: Пустите ви то међународно право, где постоји међународно право.

НАТАША КАНДИЋ: Молим?

СВЕДОК СЛОБОДАН АНДРЕЈЕВИЋ: Где постоји међународно право.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нећемо тако, питање поставите.

НАТАША КАНДИЋ: Постоји, државе су обавезне да га примењују.

СВЕДОК СЛОБОДАН АНДРЕЈЕВИЋ: Зашто нису поштовали кад су нас бомбардовали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питање, госпођо Кандић питања. Молим вас немојте се тако упуштати.

НАТАША КАНДИЋ: Кажите ми молим вас да ли сте ви учествовали у, поменули сте нам младића, Крстића, друге, да ли сте учествовали у прегледу тела др Бобана?

СВЕДОК СЛОБОДАН АНДРЕЈЕВИЋ: Јесте.

НАТАША КАНДИЋ: Где сте вршили преглед?

СВЕДОК СЛОБОДАН АНДРЕЈЕВИЋ: Њега сам прегледао у амбуланти у Дому здравља, њега и још.

НАТАША КАНДИЋ: Е, добро. Мене само то занима. Молим вас, преглед тела како видимо када су у питању Срби увек се врши у одговарајућој институцији, а ове вршите по улицама и по гробљу. Само ми објасните на основу чега се то врши?

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Молим вас судија, приговарам. Сведок је рекао да се ради о 22-ом, а ово су ратни услови. Мене не интересује Бобан, сведок одговара.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Бобан је прегледан у ратним условима.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли сте о томе имали упутство директора некога, не знам кога, на основу чега сте, зашто нисте тражили да овог млађег мушкарца кога сте прегледали да се тело донесе у Дом здравља?

СВЕДОК СЛОБОДАН АНДРЕЈЕВИЋ: Ја никоме не могу да наређујем нити да захтевам ни од кога ништа, где ме позову одем. Ја сам лекар и то битно не мења, ја не знам шта ви тражите да ли је неко у Дому здравља прегледан или није.

НАТАША КАНДИЋ: Ја вам само показујем на један дискриминалан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим вас не можете овако.

НАТАША КАНДИЋ: Питам на основу чега.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја морам поново да вам предочим. Овде у овом извештају стоји да је преглед леша извршен у Дому здравља у Сувој Реци. Ви кажете да нису извршени?

СВЕДОК СЛОБОДАН АНДРЕЈЕВИЋ: Она четири леша сигурно нису, нити ови на гробљу нису у Дому здравља, то сигурно тврдим јер знам био сам на лицу места и ако могу да кажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, ово није тачно што стоји у овом извештају?

СВЕДОК СЛОБОДАН АНДРЕЈЕВИЋ: Шта стоји тачно, поновите ми нешто?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекла сам вам, ево по други пут вам читам. Извештај МУП-а Призрен од 17.05.1999. године Окружном суду, истражном судији се подноси дана 30. марта у 11,30, у Сувој Реци, Миладина Поповића у дворишту куће НН власника од стране СУП-а Призрен пронађен је леш. Ради се о лешу женског пола, старости око 30 година. Леш је у угљенисаном стању. Лева нога није у потпуности сагорела. Крим. техничар је фотографисао место проналаска леша, фотографисао леш, док отисак десног кажипрста није скинут. Спољашњи преглед леша извршен је у Дому здравља у Сувој Реци од стране др Андрејевић Слободана.

СВЕДОК СЛОБОДАН АНДРЕЈЕВИЋ: Није сигурно то знам, на лицу места сам прегледао, то је на лицу места било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли можда ви не знате, да ли је могуће да су допремили поново тај леш?

СВЕДОК СЛОБОДАН АНДРЕЈЕВИЋ: Не. Сећам се тога сигурно. Касније да, ја сам једини Слободан Андрејевић. Ако је мене спомињао онда знам.

НАТАША КАНДИЋ: Ја имам само још једно питање. Да ли можете да се сетите да сте вршили преглед тела неког убијеног Албанца у Дому здравља за време НАТО бомбардовања односно?

СВЕДОК СЛОБОДАН АНДРЕЈЕВИЋ: Не сећам се. Ако имате доказа или нешто, не доказа, ако имате записник или нешто, ја признајем своје ако сам нешто потписао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, не сећате се?

СВЕДОК СЛОБОДАН АНДРЕЈЕВИЋ: Не, не сећам се тачно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите браниоци да ли имате питања? Нема?

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Више пута сте спомињали инспектора Јовановића. Само хоћете ли да нам кажете како се зове тај Јовановић?

СВЕДОК СЛОБОДАН АНДРЕЈЕВИЋ: Не знам му име.

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: А онда да рашчистимо, то није Јовановић Ненад кога сте помињали?

СВЕДОК СЛОБОДАН АНДРЕЈЕВИЋ: Не, није.

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Због записника да се зна јер у записнику нема то.

СВЕДОК СЛОБОДАН АНДРЕЈЕВИЋ: Не, из Сопина.

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Докторе, хтео сам да вас питам рекли сте да познајете Јовановић Ненада. Да ли познајете његову породицу?

СВЕДОК СЛОБОДАН АНДРЕЈЕВИЋ: Да, знам.

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Да ли су се они лечили код вас, односно да ли сте им давали, ви бринули о њима?

СВЕДОК СЛОБОДАН АНДРЕЈЕВИЋ: Да.

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Да ли знате колико деце имају Јовановићи?

СВЕДОК СЛОБОДАН АНДРЕЈЕВИЋ: Знам да има двоје деце.

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Да ли се сећате другог детета и порођаја кад је био?

СВЕДОК СЛОБОДАН АНДРЕЈЕВИЋ: Да вам кажем, пошто добро познајем њега и његову жену и оно старије дете и сећам се његова жена да је имала доста проблема и у току трудноће и да се породила негде пре бомбардовања, да је дете, односно девојчица чини ми се била имала ону продужену жутицу и да сам је слао за Призрен и из Призрена слали су је за Приштину. Шта је било даље тако не бих могао да вам кажем.

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Хвала докторе. Е, сад би овде било више питања у вези овог судије што сте помињали на увиђају. Ви сте потписали неком ко је нешто писао, у шта је писао?

СВЕДОК СЛОБОДАН АНДРЕЈЕВИЋ: Зашто би дошао неко други ту.

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Добро. Шта је нешто писао и ви сте потписали?

СВЕДОК СЛОБОДАН АНДРЕЈЕВИЋ: Да потписао, прегледао.

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Ја да вас питам сад. Тог човека не познајете?

СВЕДОК СЛОБОДАН АНДРЕЈЕВИЋ: Не.

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Да ли сте познавали председника суда у Сувој Реци, ја мислим да се звао Цане?

СВЕДОК СЛОБОДАН АНДРЕЈЕВИЋ: Јесте познавао сам га.

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Је л' он није био?

СВЕДОК СЛОБОДАН АНДРЕЈЕВИЋ: Не, не, није био он.

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: А да ли можда познајете истражног судију Окружног суда у Призрену Југослава Скендери?

СВЕДОК СЛОБОДАН АНДРЕЈЕВИЋ: Не.

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Не познајете?

СВЕДОК СЛОБОДАН АНДРЕЈЕВИЋ: Не, не знам никог из Призрена, само Цанета сам знао и он је погинуо за време рата.

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Добро, немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нема више. Оптужени да ли имате питања? Изволите, оптужени Репановић.

ОПТ. РАДОЈКО РЕПАНОВИЋ: Добар дан. Господине Андрејевићу, имао бих питања за вас. Рекосте да када сте вршили преглед тих лешева око те куће, та четири леша да је било полицајаца около вас.

СВЕДОК СЛОБОДАН АНДРЕЈЕВИЋ: Око мене.

ОПТ. РАДОЈКО РЕПАНОВИЋ: Баш тако сте рекли око мене. Да ли знате колико полицајаца је било отприлике?

СВЕДОК СЛОБОДАН АНДРЕЈЕВИЋ: Не бих знао, нисам водио рачуна. Кажем, ја сам рекао, да не понављам да сам урадио крајње.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекли сте.

СВЕДОК СЛОБОДАН АНДРЕЈЕВИЋ: Да не објашњавам зашто. Не бих могао, нити сам ту обраћао пажњу а и после 9 година ко би се сетио, али лично нисам тражио никакво обезбеђење, рекао сам и сада и за Призрен и за Мушотиште, бар ви знате да нисам тражио никада никакво обезбеђење.

АДВ. ИГОР ИСАИЛОВИЋ: Извините Радојко, ако се слажете. Ви сте му рекли за имена, па он није препознао ко су та лица. Да ли може да погледа ко су оптужени, ако може неког да препозна да ли је био тог дана ту?

СВЕДОК СЛОБОДАН АНДРЕЈЕВИЋ: Ја овде познајем само Митровића, не знам да ли је командир ово код мене ко је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Окрените се према микрофону. Ја колико сам схватила он само.

АДВ. ИГОР ИСАИЛОВИЋ: Није знао по именима можда их препозна по лику.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ништа доћићете после поставићете питање.

ОПТ. РАДОЈКО РЕПАНОВИЋ: Следеће питање. Када сте ви, ако можете да се сетите, у које време, доба дана ишли на преглед тих лешева?

СВЕДОК СЛОБОДАН АНДРЕЈЕВИЋ: Ја мислим пре подне да је било.

ОПТ. РАДОЈКО РЕПАНОВИЋ: Оријентација на сату?

СВЕДОК СЛОБОДАН АНДРЕЈЕВИЋ: Не бих могао баш тачно да кажем, али пре подне знам да је било, не бих могао стварно о томе.

ОПТ. РАДОЈКО РЕПАНОВИЋ: Реците ми тог дана када сте завршили овај та четири леша угљенисана што кажете, да ли сте још на неком месту, на том делу вршили преглед леша?

СВЕДОК СЛОБОДАН АНДРЕЈЕВИЋ: Објаснио сам то. Да ли је то било тог дана или касније не знам.

ОПТ. РАДОЈКО РЕПАНОВИЋ: Значи, не искључујете могућност да је тог дана било?

СВЕДОК СЛОБОДАН АНДРЕЈЕВИЋ: Не могу да будем, нисам сигуран.

ОПТ. РАДОЈКО РЕПАНОВИЋ: Знате шта госпођо судија, у извештају стоји да је.

СВЕДОК СЛОБОДАН АНДРЕЈЕВИЋ: Можда је ако је тако.

ОПТ. РАДОЈКО РЕПАНОВИЋ: У извештају стоји лепо овде да др Слободан Андрејевић није могао да утврди узрок смрти четири угљенисана леша док за четири следећа леша утврдио је да је смрт наступила због дејства ватреног оружја, то стоји у извештају.

СВЕДОК СЛОБОДАН АНДРЕЈЕВИЋ: Да, то стоји тако.

ОПТ. РАДОЈКО РЕПАНОВИЋ: То значи да си истог дана ишао тамо?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, он не зна, не може да се сети, ја сам га питала.

ОПТ. РАДОЈКО РЕПАНОВИЋ: А да ли знаш место где је то?

СВЕДОК СЛОБОДАН АНДРЕЈЕВИЋ: На гробљу доле, велико гробље.

ОПТ. РАДОЈКО РЕПАНОВИЋ: Е, сад то гробље рекли сте да је у центру. Да ли је то на Рештанском путу гробље?

СВЕДОК СЛОБОДАН АНДРЕЈЕВИЋ: Јесте на Рештанском путу, на Рештанском путу. Знам да је постојало још неко мало гробље горе.

ОПТ. РАДОЈКО РЕПАНОВИЋ: Добро, значи то је на Рештанском путу?

СВЕДОК СЛОБОДАН АНДРЕЈЕВИЋ: Да.

ОПТ. РАДОЈКО РЕПАНОВИЋ: Ту су биле ископане раке и ту сте извршили још, за колико сте још?

СВЕДОК СЛОБОДАН АНДРЕЈЕВИЋ: Тог дана за пет и онда да ли је дан, два или не знам колико дана касније или још за једног, али за тог последњег рекао сам да нисам баш на самом гробљу него у једној улици иза.

ОПТ. РАДОЈКО РЕПАНОВИЋ: А да ли је и тамо на гробљу била та екипа, тај техничар што је сликао и да ли је он?

СВЕДОК СЛОБОДАН АНДРЕЈЕВИЋ: Јовановић је био са мном.

ОПТ. РАДОЈКО РЕПАНОВИЋ: Био је?

СВЕДОК СЛОБОДАН АНДРЕЈЕВИЋ: Он ме је повезао колима и он ме је вратио колима.

ОПТ. РАДОЈКО РЕПАНОВИЋ: То накнадно за тај један леш? Не, питам за овај први дан?

СВЕДОК СЛОБОДАН АНДРЕЈЕВИЋ: И за тај. За који?

ОПТ. РАДОЈКО РЕПАНОВИЋ: За први?

СВЕДОК СЛОБОДАН АНДРЕЈЕВИЋ: Четири леша? Није Јовановић, њега се не сећам да је он био, можда и јесте кажем, а знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Баш сте тако рекли, не сећате се.

ОПТ. РАДОЈКО РЕПАНОВИЋ: Рекосте да ви не знате ко је те лешеве сакупљао после тога?

СВЕДОК СЛОБОДАН АНДРЕЈЕВИЋ: Нисам се интересовао ко је, шта је, углавном раке су биле ископане.

ОПТ. РАДОЈКО РЕПАНОВИЋ: Јесте ли ви видели да је неко дошао ту да те лешеве пренесе или нешто?

СВЕДОК СЛОБОДАН АНДРЕЈЕВИЋ: Из комуналног вероватно, неко је ишао сакупљао, али ја лично не знам, не могу да се сетим.

ОПТ. РАДОЈКО РЕПАНОВИЋ: А да ли су дошли они из комуналног док сте ви били ту?

СВЕДОК СЛОБОДАН АНДРЕЈЕВИЋ: Они су пре тога донели лешеве, на лицу места су донели.

ОПТ. РАДОЈКО РЕПАНОВИЋ: Не, не, ова четири прва угљенисана?

СВЕДОК СЛОБОДАН АНДРЕЈЕВИЋ: Ова четири уопште ја нисам ни видео комунално ту, не могу тачно да се сетим, а то што сам рекао.

ОПТ. РАДОЈКО РЕПАНОВИЋ: Ви док сте радили кад је почео рат 24-ог, а јесте ли свакодневно били у Дому здравља или сте више боравили у стану па кад по потреби?

СВЕДОК СЛОБОДАН АНДРЕЈЕВИЋ: Некад и у стану па кад треба, углавном ту сам се кретао из Дома здравља у ово, али кад год сам могао, неиздржљиво је било, кад год није било гужве ја сам ишао у стан да одморим.

ОПТ. РАДОЈКО РЕПАНОВИЋ: Реците ми улаз у подрум у Дому здравља да ли је на истој страни где и улаз ваше ординације или на другој страни?

СВЕДОК СЛОБОДАН АНДРЕЈЕВИЋ: У томе је и решење ових ваших питања, значи, улаз у подрум није са стране, са главне стране улаза од Дома здравља него је иза.

ОПТ. РАДОЈКО РЕПАНОВИЋ: Ви рекосте да је, ја ћу вам рећи да сам ја тамо боравио са полицијом у дежурној служби и да сам био једно време ту, али ви очигледно да. Да ли сте уопште ишли према подруму тамо иза Дома здравља тих дана?

СВЕДОК СЛОБОДАН АНДРЕЈЕВИЋ: Ишао сам некад кад није било бомбардовања.

ОПТ. РАДОЈКО РЕПАНОВИЋ: Не, не. Од почетка бомбардовања, кад је почело бомбардовање да ли је била измештена полиција у вашем подруму доле?

СВЕДОК СЛОБОДАН АНДРЕЈЕВИЋ: Шта ја знам да ли је била, ваљда је била.

ОПТ. РАДОЈКО РЕПАНОВИЋ: Значи не знате?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не зна, питала сам га.

СВЕДОК СЛОБОДАН АНДРЕЈЕВИЋ: Било је полиције нон стоп кажем вам, у Дому здравља.

ОПТ. РАДОЈКО РЕПАНОВИЋ: Хоћу да кажем јер човек очигледно да није ишао иза Дома здравља, то је посебан улаз, нисам нагласио да је то посебан улаз.

СВЕДОК СЛОБОДАН АНДРЕЈЕВИЋ: Посебан улаз иза Дома здравља.

ОПТ. РАДОЈКО РЕПАНОВИЋ: Могуће да човек није ни видео, једино то, ништа спорно. Немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала. Оптужени Чукарић?

ОПТ. СЛАЂАН ЧУКАРИЋ: Добар дан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли познајете?

СВЕДОК СЛОБОДАН АНДРЕЈЕВИЋ: Не. Не знам да ли сте некад долазили код мене, ако сте долазили а било је пуно, не могу да се сетим вас.

ОПТ. СЛАЂАН ЧУКАРИЋ: Господине Андрејевићу, рекли сте да познајете сведока «А», да ли сте у родбинском сродству или?

СВЕДОК СЛОБОДАН АНДРЕЈЕВИЋ: С овим заштићеним сведоком?

ОПТ. СЛАЂАН ЧУКАРИЋ: Да?

СВЕДОК СЛОБОДАН АНДРЕЈЕВИЋ: Не, ни у каквом сродству.

ОПТ. СЛАЂАН ЧУКАРИЋ: Ни у каквом?

СВЕДОК СЛОБОДАН АНДРЕЈЕВИЋ: Ни у каквом сродству.

ОПТ. СЛАЂАН ЧУКАРИЋ: А добро га познајете?

СВЕДОК СЛОБОДАН АНДРЕЈЕВИЋ: Познајем га добро зато што кажем био је мој пацијент и као дете је одрасло код мене.

ОПТ. СЛАЂАН ЧУКАРИЋ: Да ли је вама познато да је сведок «А» конзумирао често пута алкохол?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Може питање.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли је вама познато да ли је чешће пута конзумирао алкохол.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли вам је познато да је уопште конзумирао алкохол?

СВЕДОК СЛОБОДАН АНДРЕЈЕВИЋ: Ја никада нисам ишао у кафану, никада нисам био у друштву с њим, тако да не могу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То не можете? Добро.

СВЕДОК СЛОБОДАН АНДРЕЈЕВИЋ: Никад нисам био јер он је и млађи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, уопште да ли је конзумирао алкохол и то вам није познато? Ја сам вам то питање поставила.

ОПТ.СЛАЂАН ЧУКАРИЋ: Да ли сте уредно водили књиге Дома здравља, пријем пацијената за време рата?

СВЕДОК СЛОБОДАН АНДРЕЈЕВИЋ: Колико је могло да се води настојали смо да водимо уредно, колико је могло ако постоји та књига.

ОПТ.СЛАЂАН ЧУКАРИЋ: Рекли сте на питање председавајуће да сте били у Дому здравља дежурни нон стоп за време бомбардовања?

СВЕДОК СЛОБОДАН АНДРЕЈЕВИЋ: Кажем, мање више у Дому здравља или ако није било нешто, био сам и у стану и у подруму зграде у којој живим.

ОПТ.СЛАЂАН ЧУКАРИЋ: Да ли сте само ви били или је још неко био дежуран тих дана, првих дана бомбардовања и ко је био?

СВЕДОК СЛОБОДАН АНДРЕЈЕВИЋ: Били су још.

ОПТ.СЛАЂАН ЧУКАРИЋ: Ко је био?

СВЕДОК СЛОБОДАН АНДРЕЈЕВИЋ: Била је докторка Биљана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Која је њега специјалност?

СВЕДОК СЛОБОДАН АНДРЕЈЕВИЋ: Опште праксе и ова докторка Гордана, она је негде у Босни, ја мислим да се Гордана звала, знам да је била избеглица, она је кратко време, верујте да тачно име не могу да се сетим тачно.

ОПТ.СЛАЂАН ЧУКАРИЋ: Хоћете ли да ми помогнете, ја ћу вас мало да подсетим, али ви ћете да ме разумете и то. Која медицинска сестра, мислим да је била ромске, како кажемо ми доле, српски Цигани, како их називамо, нека медицинска сестра је била ту?

СВЕДОК СЛОБОДАН АНДРЕЈЕВИЋ: Индира, она је била Горанка, није ромске, Индира се звала.

ОПТ.СЛАЂАН ЧУКАРИЋ: Не знам, значи она је исто ту била као медицинска сестра за време бомбардовања?

СВЕДОК СЛОБОДАН АНДРЕЈЕВИЋ: Јесте, за време бомбардовања она је била ту.

ОПТ.СЛАЂАН ЧУКАРИЋ: Тако се нешто сећам. Господине, ја сам воде постављао питање сведоку «А», он је децидно одговорио и потврдио

моје питање да је он подвргнут тих дана лечењу у Дому здравља, поготово је нагласио, ја нисам знао који датум, па ме је сведок «А» подсетио да је то било 26-ог, ја се не сећам ког датума, да му је пружена лекалска помоћ. Да ли је вама познато да му је пружена лекарска помоћ у смислу у алкохолисаном стању, позлило му, тешко и тако нешто?

СВЕДОК СЛОБОДАН АНДРЕЈЕВИЋ: Није ми познато то. Ако постоји негде ако је био код мене, вероватно постоји у изјави али није ми познато то.

ОПТ.СЛАЂАН ЧУКАРИЋ: Није вам познато?

СВЕДОК СЛОБОДАН АНДРЕЈЕВИЋ: Није ми познато, не могу то да тврдим.

ОПТ.СЛАЂАН ЧУКАРИЋ: А да ли познајете сестру сведока «А» Наташа се зове?

СВЕДОК СЛОБОДАН АНДРЕЈЕВИЋ: Да.

ОПТ.СЛАЂАН ЧУКАРИЋ: Да ли се зове Наташа?

СВЕДОК СЛОБОДАН АНДРЕЈЕВИЋ: Јесте, знам је.

ОПТ.СЛАЂАН ЧУКАРИЋ: Како му се мајка зове, Савета?

СВЕДОК СЛОБОДАН АНДРЕЈЕВИЋ: Светлана.

ОПТ.СЛАЂАН ЧУКАРИЋ: Светлана тачно, тад сам имао прилике да је упознам у стану и више никад. Не сећате се који полицајац је долазио по вас блиндираним УАЗ-ом?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекао је да се не сећа.

СВЕДОК СЛОБОДАН АНДРЕЈЕВИЋ: Не сећам се, није то толико ја мислим ни битно ко је долазио.

ОПТ.СЛАЂАН ЧУКАРИЋ: Битно је можда за мене, за вас није.

СВЕДОК СЛОБОДАН АНДРЕЈЕВИЋ: Вас се не сећам.

ОПТ.СЛАЂАН ЧУКАРИЋ: Добро, не сећате се зато што нисмо имали никакав контакт. Сад ћу вам појаснити. Да ли вам је познато Тановић полицајац, Тановић нешто?

СВЕДОК СЛОБОДАН АНДРЕЈЕВИЋ: Не.

ОПТ.СЛАЂАН ЧУКАРИЋ: А Мики Петковић?

СВЕДОК СЛОБОДАН АНДРЕЈЕВИЋ: Мики Петковић овај из Суве Реке.

ОПТ.СЛАЂАН ЧУКАРИЋ: Да ли је он тог дана долазио по вас да вас обавести и да вас пребацимо горе до?

СВЕДОК СЛОБОДАН АНДРЕЈЕВИЋ: Не могу да тврдим, то не могу да тврдим, можда и јесте а можда и није. Кажем, не сећам се тога, знам да су долазили са блиндираним, рекао сам оно што сам рекао.

ОПТ.СЛАЂАН ЧУКАРИЋ: Господине Андрејевићу, ја ћу да вас подсетим, сад кад овако разговарамо, ја се нешто сећам то је било 30. марта, ако је везано за случај, датумски не могу да се вежем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: За који случај, шта?

ОПТ.СЛАЂАН ЧУКАРИЋ: Да смо ишли по доктора.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Стоји, у извештају стоји да је то било 30. март.

ОПТ.СЛАЂАН ЧУКАРИЋ: Да смо ишли, ја сам возио, никако нисмо.

СВЕДОК СЛОБОДАН АНДРЕЈЕВИЋ: Ти си возио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како сте се сад сетили?

СВЕДОК СЛОБОДАН АНДРЕЈЕВИЋ: Он каже он је возио.

ОПТ.СЛАЂАН ЧУКАРИЋ: Ја сам возио, Петковић Мирослав је био и Тановић су комуницирали с вама, са мном никакав контакт ниси остварио. Они су остали, сад ћу да вам објасним, код оне куће где сте објашњавали а ја сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је све ради подсећања, је ли тако?

ОПТ.СЛАЂАН ЧУКАРИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли се ви сећате тога?

ОПТ.СЛАЂАН ЧУКАРИЋ: Да ли се сад сећате тога да су они долазили?

СВЕДОК СЛОБОДАН АНДРЕЈЕВИЋ: Не, не сећам, ниједне личности стварно не могу да се сетим ни вас. Ево кажете да сте ме ви возили, ја се не сећам.

ОПТ.СЛАЂАН ЧУКАРИЋ: Знам да сам вас возио, знам вас из виђења, а друго вас не знам.

СВЕДОК СЛОБОДАН АНДРЕЈЕВИЋ: Али сигурно да сте долазили код мене, ја вас не познајем.

ОПТ.СЛАЂАН ЧУКАРИЋ: Овако. Рекли сте на питање Репановића да сте још колико леша мимо те куће угљенисаних, колико леша сте укупно?

СВЕДОК СЛОБОДАН АНДРЕЈЕВИЋ: Укупно шест.

ОПТ.СЛАЂАН ЧУКАРИЋ: Мимо тих угљенисаних?

СВЕДОК СЛОБОДАН АНДРЕЈЕВИЋ: Да.

ОПТ.СЛАЂАН ЧУКАРИЋ: Рекли сте да нису били баш на гробљу него мало даље?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нећемо сад да понављамо, господине Чукарићу дајте конкретно питање.

ОПТ.СЛАЂАН ЧУКАРИЋ: Да ли је то била столарска радионица?

СВЕДОК СЛОБОДАН АНДРЕЈЕВИЋ: Ту где је оно?

ОПТ.СЛАЂАН ЧУКАРИЋ: Нека радионица или нешто?

СВЕДОК СЛОБОДАН АНДРЕЈЕВИЋ: Њих сам прегледао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На гробљу?

СВЕДОК СЛОБОДАН АНДРЕЈЕВИЋ: Тад пет на гробљу, овај шести ако мисли, у једној малој улици непосредно поред гробља. Да ли је ту била нека радионица или није, то не бих могао да кажем, то ми није познато.

ОПТ.СЛАЋАН ЧУКАРИЋ: Тих шест лешева да ли су били свежи лешеве или неко од тих свеж леш, тог дана? Да ли сте могли да утврдите јер знате кад је леш дуже убијен, ви то разумете?

СВЕДОК СЛОБОДАН АНДРЕЈЕВИЋ: То су четири нису била свежа, а она два су била свежа.

ОПТ.СЛАЋАН ЧУКАРИЋ: Због сведока «А» леш који је урадио то и то, тог дана је био свеж леш?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, добро, немојте објашњавати.

СВЕДОК СЛОБОДАН АНДРЕЈЕВИЋ: Слушајте може да буде под свежим подразумевам дан, два, не верујем три дана ето нека буде, свеж, а ови други нису били свежи лешеве.

ОПТ.СЛАЋАН ЧУКАРИЋ: Рекли сте Тановића полицајца не познајете?

СВЕДОК СЛОБОДАН АНДРЕЈЕВИЋ: Не познајем сигурно, не познајем, можда да га видим, али кажем не познајем га.

ОПТ.СЛАЋАН ЧУКАРИЋ: Немамо прилике нико да га видимо, да је он овде много би јасније ствари биле.

СВЕДОК СЛОБОДАН АНДРЕЈЕВИЋ: Шта је погинуо?

ОПТ.СЛАЋАН ЧУКАРИЋ: На жалост.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли имате још питања?

ОПТ.СЛАЋАН ЧУКАРИЋ: Немам више питања, то би било то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте у Дому здравља имали неуропсихијатра?

СВЕДОК СЛОБОДАН АНДРЕЈЕВИЋ: Психијатра нисмо имали, док је било мирно некад су долазили из Призрена и Приштине и тако, хонорарно по неки.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли знате да ли је тих дана био било ко да Вам се јављао рецимо да му је позлило због алкохола, да ли то знате?

СВЕДОК СЛОБОДАН АНДРЕЈЕВИЋ: Не би могао са сигурношћу да вам тврдим, не бих могао, свашта се кажем вам ту дешавало, то је општи хаос, сад да ли се неко напио или је то не би могао са сигурношћу ако је евидентирано у књизи, стојим иза тога јер смо ми поготово кад није било великих гужви и кад није било много рецимо рањених или хаос кад

није био онда смо све евидентирали у књизи, тако да ако имате ту књигу, ако је то сигурно евидетирано.

ОПТ.СЛАЂАН ЧУКАРИЋ: А где бисмо могли ту књигу да набавимо? Не знате?

СВЕДОК СЛОБОДАН АНДРЕЈЕВИЋ: Не би, да вам кажем ја сам се повукао са војском, ја сам пратио рањенике из Призрена директно за Ниш, тако да ја нисам ни пролазио кроз Суву Реку, него су ми породицу др Трипун и његова жена превезли до Чачка, тако да уопште нисам.

ОПТ.СЛАЂАН ЧУКАРИЋ: Да ли би могао да вам мало дочарам, пошто сте рекли да познајете сестру Наташа се зове, сведока «А».

СВЕДОК СЛОБОДАН АНДРЕЈЕВИЋ: Да.

ОПТ.СЛАЂАН ЧУКАРИЋ: Једну сцену да је она испред Дома здравља почела да хистерише ту са братом, са сведоком «А» и возило је било ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па не сећа се он.

ОПТ.СЛАЂАН ЧУКАРИЋ: Да ли се сећате такве сцене?

СВЕДОК СЛОБОДАН АНДРЕЈЕВИЋ: Не могу да се сетим.

ОПТ.СЛАЂАН ЧУКАРИЋ: Она је почела да хистерише.

СВЕДОК СЛОБОДАН АНДРЕЈЕВИЋ: Вероватно је, можда су ови други, наше ове сестре и ови који су били још неки, сигурно ако се сећају, стварно се не сећам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, битно је оно шта ви знате, чега се ви сећате.

ОПТ.СЛАЂАН ЧУКАРИЋ: Ништа више, хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли има још питања? Нема више питања.

Да ли Ви имате још шта да изјавите?

СВЕДОК СЛОБОДАН АНДРЕЈЕВИЋ: Немам ништа, можете ако баш хоћете још да опишем ради да не би волео да ме више зовете, за још један леш који сам описао у Муштутишту, то могу да кажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, нема потребе.

СВЕДОК СЛОБОДАН АНДРЕЈЕВИЋ: Нема потребе али то је природна смрт, тако да. Или за ове исто, за др Бобана ако вам треба нешто опис и то онолико колико се сећам и то је остало.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ево сад могу само да вам предочим, сад колико је то, колико ви можете нешто да нам кажете о томе, ја сам тражила, обратила сам се Дому здравља у Сувој Реци везано за здравствени картон сведока «А», наиме затражила сам здравствени картон, мада они извештавају не поседују здравствену књижицу, али здравствена

књижица није ни тражена него тражен је здравствени картон, да ли ви знате шта је са здравственим картонима Срба у Сувој Реци?

СВЕДОК СЛОБОДАН АНДРЕЈЕВИЋ: Не знам то, у том општем хаосу нико није понео сигурно свој здравствени картон, тако да не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате?

СВЕДОК СЛОБОДАН АНДРЕЈЕВИЋ: Сигурно, не сигурно, највероватније су остали доле, ко би носио картоне кад људи нису могли да понесу ни најосновније ствари него су дошли.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, господине Андрејевићу трошкови?

Изволите.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да то буде јасно, јесам ја вас добро разумео, ви сте били лекар сведока «А»?

СВЕДОК СЛОБОДАН АНДРЕЈЕВИЋ: Јесте.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Од детињства?

СВЕДОК СЛОБОДАН АНДРЕЈЕВИЋ: Од детињства, али то не значи да вам кажем то не значи да он није ишао и код другог лекара, разумете, углавном ја њега знам као дете, долазио је код мене, тако да није он само искључиво долазио код мене, можда је, не можда него сигурно је долазио и код других иако сам био интерниста, односно још увек сам интерниста, ја сам примао и децу некад и тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хоћете нам рећи је ли имате трошкове, је ли тражите трошкове доласка?

СВЕДОК СЛОБОДАН АНДРЕЈЕВИЋ: Путовања само.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли ово довољно 1.200,00 динара.

СВЕДОК СЛОБОДАН АНДРЕЈЕВИЋ: Довољно.

Сведок тражи трошкове.

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Исплатити сведоку на име трошкова превоза износ од 1.200,00 динара.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала вам господине Андрејевићу можете ићи.

СВЕДОК СЛОБОДАН АНДРЕЈЕВИЋ: Могу ли да вас замолим само да уђем и да се поздравим са оптуженима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Можете касније само мало, нећемо се задржати. Можете, сачекајте. Добро. Да ли има неких примедби? Изволите. Примедби?

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Судија да не би остало недоречено, када сам покушао да изнесем примедбу она се односила на реченицу коју сте изговорили након констатације сведока по питању везе и његовог сазнања на Ваше питање, одговора «Чегар 1», он је рекао могао сам то чути, можда сам то чуо, Ви сте онда иза тога изговорили реченицу «значи тада сте то чули», зато сам реаговао, не са намером да прекидам било шта друго, ако не верујете преслушајте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, уреду. Ја сам само питала само да ли је поседовао радио станицу. Добро, наравно. После саслушања увек у свако доба, било какву примедбу да имате на исказ сведока, на постављено питање председника већа изнесите, али немојте док председник већа поставља питање сведоку. Изволите. Не, не, не треба ми помоћ него се држите ви закона, не треба мени помоћ.

ОПТ.РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Само једна констатација, сведок је споменуо да је погинуо неки Митровић, то је неко суседно село.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ОПТ.РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Да се оградим да немам родбине на Косову, да сам ја из Куршумлије и да је то чиста случајност јер Митровића можда има на хиљаде у Србији.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ни помислили нисмо.

ОПТ.РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Знам да нисте, али чисто. Пар пута да не дође.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, хвала. Добро, ми бисмо са овим завршили. Молим вас да ли можете у овом моменту да изнесете, да ли имате неке доказне предлоге јер нико ништа не предлаже, схватам да немате ништа у допуну доказног поступка. Добро. Ја би вам дала само отприлике неки план, рецимо везано за саслушање сведока ко би у наредном периоду био саслушан поново, а ради и одређеног и суочења. Дакле, по плану је да се поново саслушају сведоци Ђорђевић Новица, Вељковић Велибор, сведок «А». Неопходна су и суочења, тако да нам предстоји њихово поновно саслушање. Овде пошто у оптужници стоји да су извршене наредбе од стране окр.Митровић Радослава, односно тачније по наредби штаба МУП-а на Косову и Метохији, дакле да постоји наредба штаба МУП-а, било би неопходно саслушати Сретена

Лукића, да видимо која је то наредба и да ли уопште је познато нешто везано за ту наредбу.

Друго, ја не знам да ли сте вршили увд скоро у списе, тражила сам од Хашког трибунала, тачније од канцеларије Хашког трибунала овде у Београду да нам доставе евентуално записник о саслушању Вељковић Велибора, јер нам је он овде рекао да је давао исказ и канцеларији Хашког трибунала овде у Београду.

Друго, што се тиче вештачења било би неопходно вештачити сведока «А», дакле било би неопходно, а зашто вештачење сведока «А», зато што се спомиње да је конзумирао алкохол, па у том смислу да видимо колико је могао да под дејством те количине алкохола коју је попио да ли је уопште могао да има и моћ расуђивања и перцепције, тако да је то неопходно.

Друго сведока «Б», «Ц», то су сведоци који су били малолетни, имамо сведока Трајковић Трајка који је био млађе пунолетно лице у то време. Дакле сведок Недељковић Светозар такође ће бити неопходно вештачење. Ето то је онај један план који сам ја Вама изложила као председник већа и ово веће које има намеру да у допуну доказног поступка спроведе, да ли Ви имате неке још предлоге?

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЋИЋ: Пре него што се осврнем на ово што сте нам рекли, ја мислим да ми морамо да знамо у којој смо фази поступка, Ви сте изводили доказе како сте изводили доказе како сте изводили, ја мислим по оптужници. Значи прво треба да смо завршили са тим или нисмо да знамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја Вама да кажем, је ли Ви пратите господине Ђурђићу?

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЋИЋ: Не, ја не пратим, ја сам навикао да суд одлучује и да каже у доказном поступку извешће се ти и ти докази, па знам, а ви један по један доводите човека па изводите доказе, зато не знам да ли смо завршили са сведоцима које је предложило тужилаштво.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ако сте пратили видели сте да смо исцрпели те сведоке оптужнице.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЋИЋ: Ја нисам видео да су исцрпљени, али не знам, онда би тужилац требао да каже прво да ли има неке предлоге за допуну доказног поступка. А одмах да вам кажем да нисмо исцрпели зато што нисмо ниједног вештака овде у вези лешева пронађених и обдукције, саслушали. Значи сви предложени докази тужилаштва нису изведени, да сад не би набрајао један по један.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је везано за саслушање сведока ово што вам говорим.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Да, да, и ја, не за све доказне предлоге тужилаштва ја говорим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Јер тужилац је предложио колико се ја сећам и вештаке и обдуценте да се саслушају.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Значи нису, значи прво би требало да каже тужилац да ли има предлоге за допуну доказног поступка, онда одбрана да се пита да ли има предлоге кад се то изведе, а онда да суд може увек да одлучује које ће доказе, сад сте нам први пут саопштили шта намеравате ви као суд да радите, мада сте многе доказе ви прибавили што ви кажете у спис, а да нас нисте обавестили нити се то види кроз транскрипте овог суђења, шта и како сте радили између два суђења, то се не види.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е одмах да Вам одговорим на то.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: И још једну ствар да кажем. Пошто сам прегледао транскрипт сведоку Стевану, овај Обраду Стевановићу, показали сте један папир на коме је била нека шема ја сам инсистирао да се утврди ко је када и како тај доказ увео у спис и ко је аутор списка, ни на једно од тих питања одговор нисам добио, а после паузе ипак је сведоку то предочено, не знамо ни шта, ни ко је то радио, шта и ко је предложио и како се нашло у спису.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Ја мислим да би ми то морали да знамо због тога што Ви одлучујете нешто између два претреса, а бар онда нам реците кад смо на претресу, одлучили смо то и то, па прибављамо то и то. Што се тиче ових сведока које ви хоћете да саслушате ту немам никаквих, то је ваша одлука у то ми не можемо да улазимо, међутим у погледу навода оптужбе да је постојала нека наредба по којој је поступљено, та наредба није усмена и не може сведочењем да се утврђује, него је наредба писмена и то је документ. Тај документ ми смо добили колико ја знам сад генерал или пуковник нам је дао овде наредба за операцију која је била та која је била и друге наредбе нема. То није усмена наредба, штаб МУП-а је зна се шта је штаб МУП-а, а шта је наредба за акцију то смо сви видели и то смо добили. Према томе не видим какве има везе Сретен Лукић да се саслушава на околност

наредбе. Није то усмена наредба, а друго то доказивање ајде ви треба да доказујете, тај доказ треба тужилац да каже на основу чега је навео да је штаб МУП-а неком издао наредбу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Овај суд који год доказ је требао да изведе, Ви сте о сваком доказу били обавештени пре почетка главног претреса у смислу тачно распореда који ће сведок ког дана бити саслушан, према томе нисте ви дошли овде необавештени да не знате који ће сведок бити саслушан. Само на то.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЋИЋ: Судија, судија. То је једна ствар.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Председник већа има право да сигурно предлаже исто неке доказе, да изводи доказе, а о свим тим доказима који ће бити изведени сви сте обавештени. Да ли има још неких предлога?

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЋИЋ: Молим Вас судија. Председник већа нема право да одлучује које ће доказе да изведе, него само веће и то се одлучује на главном претресу, а не ван главног претреса. Ја сам вам говорио о другим доказима, а не о сведоцима, ви сте довели сведоке па их саслушате то је тачно, али ја говорим о другим доказима који се налазе у спису писменим, разно разним изјавама које никад нису изведене а које се налазе у спису, а које се не зна ни ко ни када ни како се налазе у спису.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тек ће се одлучивати који ће се докази читати.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЋИЋ: А ви онда само у једном тренутку кажете то се налази у спису и предочавате. Ја сам вам рекао за папир, погледајте мало пре сам вам рекао за сведока Стевановића да сте му показали за папир за који нам нисте рекли ни ко га је захтевао да сте, ко га је доставио, ко је аутор тога и како се нашао у спису, а предочен је, ево кажем вам то сам случајно кад сам прегледао транскрипте видео и зато знам за то. У том смислу сам Вам рекао доказе, не само сведоке, јер сведок кад дође ви кажете саслушаће се тај и тај и то је одлука суда, а говоримо у вези других доказа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Изволите.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Дозволите само. Колега Ђурђић је делимично у праву, делимично сте Ви, мислим да говорите у једном делу о истој ствари, немамо ми примедби на техничку организацију претреса у смислу саслушавања сведока, информисаности одбране који ће сведок бити саслушан. То је до сада углавном функционисало како треба, био је једном један половином претреса онај један инцидент са оном групом албанаца који су требали да дођу па је дошло до

презаказивања, и то је једино што је можда било дискутабилно у том правцу. Дакле у том правцу нема никаквих примедби одбрана, примедба коју је колега Ђурђић изнео чини ми се, а са којом би се ја и сложио ако је то што ћу ја рећи је у том правцу да «ex officio» доказе које веће или председник већа предложи већу, а веће усвоји такву одлуку и донесе одлуку да се изведе такав доказ, би требало да се и тужилаштво и одбрана пре тога упозна са тим. Дакле у фази када Ви предлагате, Ви можете извести тај доказ и нормално да ће веће неке доказе извести «ex officio» али мислим да би требали да се о томе, да ми будемо о томе упознати, то је оно што је колега Ђурђић рекао, значи на претресу. Што сте друге тиче.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Петронијевићу о чему Ви нисте обавештени, Ви сад причате.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Сад ћу вам рећи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Стварно апстрактно говорите, о чему Ви нисте обавештени, ево само реците суд је извео доказ а није обавестио нас браниоце.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Сад ћу Вам рећи судија, ево сада сте поменули начин, односно поменули сте да ћете прибавити доказ записник о саслушању Велибора Вељковића пред канцеларијом Хашког трибунала у Београду.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тако је, и обавестила вас на претресу.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Дакле сад сте нас обавестили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тако је.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Али било је доказа које ми само добијемо, а не знамо ни ко је донео одлуку ни кад је донео одлуку да их изведе. У том смислу значи ово је било како треба, а сад ћу Вам рећи још нешто што се тиче само тог записника.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, реците.

АДВ.ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: У ком смислу веће има у виду да се тај записник може изводити као доказ на овом претресу, који је то процесни основ да изјава која се даје канцеларији Хашког трибунала и то тужилаштву, а не трибуналу, може бити доказ овде. Значи у том смислу бих молио да појасните ту ситуацију.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите.

АДВ.МИЛАН БИРМАН: Ја остајем при предлозима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само мало. Изволите.

АДВ.МИЛАН БИРМАН: Остајем при до сада изнетим предлозима.
Других немам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците само, који би био предлог.

АДВ.МИЛАН БИРМАН: Предлог који сам још дефинисао у фази истраге и неколико пута понављао на главном претресу, ја код тих предлога остајем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, да ли има још? Изволите.

АДВ.ИГОР ИСАИЛОВИЋ: Имамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте тако разговарати молим вас.

АДВ.ИГОР ИСАИЛОВИЋ: Предлажемо вештачење и сведока Велибора Вељковића од стране судског вештака, да ли психолога, психијатра или неуропсихијатра јер сматрамо да је овај сведок склон конфабулацијама, фантазмима и чему већ, сад не знам стварно ко би могао да нам да такав извештај, али неко ће већ помоћи око тога.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добор.

АДВ.ИГОР ИСАИЛОВИЋ: Јер дао је, да не помињем, дао је 5 исказа од тога ниједан као да су те исказе дали различити сведоци, а не једно те исто лице.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Ја се извињавам, ја сам сенилан, па по трећи пут.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: С обзиром на ове сведоке које сте нам навели не би ове «Б» и «Ц» то је мислим да нису о истом догађају, али с обзиром да имамо за прексутра два сведока Ђокић Горана и овога како се зове.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Гогић Милована.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Гогића који су били и ови сведоци мислим да би требало истовремено да буду суочавања и евентуално ако неко има и мислим да би то било целисходно јер на исте околности би се онда укрстила суочавања, а сви су, то су у ствари сведоци који су есенција догађаја за који се суди и мислим да су ова два сведока за прексутра би морала да буду заједно са овима и да то истовремено овде одрадимо истог дана, два или три дана колико нам буде требало.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, разумем предлог али сад у овом моменту остаће овако па ћемо евентуално видети.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Знам али нећемо имати сведока «А», имаћемо сведока овог Ђокића. Па не, онда и трећи пута.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је најмањи проблем.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЋИЋ: Добро.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је најмањи проблем.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЋИЋ: Онда није један једни пут, онда још два пута.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли имате још предлоге? Изволите опт. Чукарић.

ОПТ.СЛАЂАН ЧУКАРИЋ: Поштовани суде и госпођо председавајућа пошто смо око већ неких предлога, ја би искористио прилику пошто је сведок «А» долази на неко суочење по вашем, ја би дао предлог да се сведок «А» суочи са госпођом Шуретом и сведоком мајком и оштећеном и доктором сведоком Агрона Беришом, јер је много битно зарад утврђивања истине. Тај предлог би дао. Дао би исто предлог да се утврди кад је нестала моја тетка Милица Јефтић девојачко Чукарић, то се може набави помоћу ових Агенције за нестала лица и замолио би судско веће ако би могло да ми достави онај папир о распореду са ЦД-а што сте скинули, то би ми јако битно било због даљег процеса. Ништа више, хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Изволите.

ОПТ.МИЛОРАД НИШАВИЋ: Ја би хтео један предлог сад не знам да ли је у могућности, ако су рађене ексхумације лешеве на гробљу у Сувој Реци, а пошто по овим папирима видимо да је Неџат исто и тамо, да се утврди да ли су нађени меци и да ли су нашли зрна у тела и да ли може се утврдити из којег је оружја Неџат убијен, пошто сам видео увид дозволили сте ми, видео сам тамо да сте послали да се сва оружја моја вештаче, значи која год сам имао и службена и приватна и ако је извршена, сад ја сам гледао не разумем се у оно да ли је нађено или није нађено.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Погрешно сте видели, не да се вештаче него да нам доставе којим оружјем сте били задужени, а то је по предлогу вашег браниоца, адв.Татомира Лековића.

ОПТ.МИЛОРАД НИШАВИЋ: Ја предлажем ако је нађено у телу зрна да се вештачи да ли су иста зрна која су нађена у телу покојног, у лешу, да ли су потичу из оружја, зато то сам ја мислио да предлажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ОПТ.МИЛОРАД НИШАВИЋ: Не знам да ли сам се добро изразио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, разумела сам.

ОПТ.МИЛОРАД НИШАВИЋ: Значи око тога и још нешто око ових сведока тужиоца, видео сам тамо да има 30 и нешто Албанаца узимате су им изјаве код ових из, да ли су то Хашки, да ли ови, истражитеља,

изјаве њихове мислим лично мене ниједна мене не оптужује, али због целог процеса, сведочење Марјан Берише, видело се како је Марјан овде, овај Марјан Краснићи извините, како је овде децидивно рекао да та изјава није његова и да је дата све што је речено да то никад није он рекао него да је неко написао, да је он само потписао, зато кажем и остале изјаве, пошто треба да се зна да ли ће ти људи да дођу или да се те изјаве, значи ја не кажем због себе и у тим ниједној изјави мене нико не оптужује, али мислим да би требало да се, стоје нам 30 и нешто Албанаца, процес се продужује, позивају се људи, људи не долазе а ми смо већ три године овде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ми стално радимо и без обзира што не долазе Албанци, а ми радимо. Друго.

ОПТ.МИЛОРАД НИШАВИЋ: Радимо, али данас ево је један.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Са сведоцима са којима можемо да ступимо у контакт.

ОПТ.МИЛОРАД НИШАВИЋ: Данас је само један, сутра да ли ће доћи или неће доћи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Позвана су три господине Нишавићу, немојте тако говорити.

ОПТ.МИЛОРАД НИШАВИЋ: Знам ја да су позвана три, али некако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То већ није до суда, то већ није до суда.

ОПТ.МИЛОРАД НИШАВИЋ: Бар да буде пет, шест дана, ако може овај месец.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Хвала вам лепо. Да ли још можда има неко неки предлог?

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Главни претрес се прекида, а наставља:

02. октобра 2008. године са почетком у 09,30 часова.

Записничар

Председник већа-судија